HAZRETİ MUSA (AS)

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın hayatı ve mücadelesi

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Kasım, 2000
2. Baskı: Kasım, 2002
3. Baskı: Ekim, 2004
4. Baskı: Temmuz, 2006
5. Baskı: Şubat 2010

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık
Litros Yolu No: 4/1A
Topkapı-İstanbul
Tel: (0 212) 612 43 59

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Giriş

Fıravun'un Mısır Hakimiyeti ve İsrailoğulları'nın Durumu

Hz. Musa (as)'ın Doğumu

Hz. Musa (as)'ın Mısır'dan Ayrılışı

Hz. Musa (as)'ın Medyen'e Gidişi ve Orada Kalması

Hz. Musa (as)'ın Tuva Vadisine Gelmesi ve İlk Vahiy

Allah'ın Hz. Musa (a.s.) ile Konuşması

Hz. Musa (as)'ın Kendisine Yardımcı Olarak
Hz. Harun (as)'ı İstemesi

Hz. Musa (as) Kıssası ve Kaderin Sırrı

Firavun'a Yapılan Tebliğ ve Kullanılacak Üslup

Firavun'un Çarpık Mantığı

Hz. Musa (as) Kıssası'ndan Ahir Zamana İşaretler

Kuran'da Mısır Hükümdarlarının Ünvanları

Hz. Musa (as)'ın Büyücülerle Mücadelesi

Hz. Musa (as) Dönemin Darwinizm Putunu Yıkmıştır

Firavun'un Yanındaki Bazı Kişilerin İman Etmesi

Saraydaki İnanan Kişi

İsrailoğulları'ndan Bazı Kimselerin Gösterdiği
Kötü Ahlak Özellikleri

Musibetler Dönemi ve Firavun'un Akılsızlığı

Hz. Musa (as) ve Kavminin Mısır'ı Terk Etmesi ve
Firavun'un Suda Boğulması

Karun'un Büyüklenmesi ve Cezalandırılması

Hz. Musa (as)'ın Kavmi İçinde Bazı İnsanların
Saparak Buzağıya Tapması

İsrailoğulları İçinde Bazı Kimselerin Çirkin Tavırları

Hz. Musa (as) ve İlim Sahibi Kişi

Sonuç

Darwinizm'in Çöküşü

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları

okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

İnsanlık tarihine aynı zamanda peygamberler tarihi gözüyle de bakılabilir. Allah Kendi vahyini insanlara tarihin her döneminde elçileri vasıtasıyla ulaştırmıştır. Elçiler, insanlara Allah'ı anlatmış, onlara Rabbimizin sözlerini iletmişlerdir.

Kuran'da birçok peygamberin bu tebliğ mücadelesi detaylı bir şekilde anlatılır. Onların bu mücadele sırasındaki davranışları, karşılaştıkları zorluklar ve Allah'ın dilemesiyle buldukları çözümler, gösterdikleri güzel davranışlar anlatılır. Allah, elçilerinin yaşadıklarını Kuran'da, insanlara örnek olması için aktarır. Onların mücadeleleri ve ahlakları şu anda yaşayan insanlar için de örnektir.

Kuran'da Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ile birlikte Hz. İsa (as), Hz. Süleyman (as), Hz. Yusuf (as), Hz. Nuh (as), Hz. İbrahim (as) ve daha birçok peygamberden haberler verilmekte, onların yaşadıkları ve ibret alabileceğimiz olaylar aktarılmaktadır. Örneğin Hz. Yusuf (as)'ın kardeşleriyle olan diyaloğu, kardeşlerinin onu kuyuya atması, köle olarak satılması, sarayda köle iken iftiraya uğrayıp zindana atılması, oradan da hazinelerin başına geçmesi anlatılırken bizim de ibret alabileceğimiz birçok imani özellik görülmekte, ayrıca insan ve toplum psikolojisine dair hikmetli bilgiler aktarılmaktadır.

Ya da Allah'ın Kuran'da **"sizin için onda güzel bir örnek var"** (Mümtehine Suresi, 4) diye söz ettiği Hz. İbrahim (as)'ın ateşe atılırken tevekkül etmesi ve Allah'a yönelmesinde, onun içli ve yumuşak huylu olduğunun belirtilmesinde gerçekten bizim için çok güzel örnekler vardır.

Kuran'da kendisinden ve yaşamından en çok bahsedilen peygamber ise Hz. Musa (as)'dır. Tam 34 surede Hz. Musa (as)'dan bahsedilmektedir. Kuran'ın üç ayrı büyük suresinde (Araf, Taha ve Kasas sureleri) Hz. Musa (as)'ın hayatına dair çok detaylı bilgiler verilmektedir. Tüm bu sure ve ayetlerde Hz. Musa (as)'ın, çocukluğundan başlayarak Firavun'la olan mücadelesi, kavminden bazı kimselerin kötü davranışları ve onlara yaptığı tebliğ çok ayrıntılı bir şekilde aktarılmıştır. Zorluk anlarında gösterdiği dirayet örnek olarak verilmiştir.

Bu kitapta Hz. Musa (as)'ın Kuran'da bahsedilen hayatını inceleyeceğiz. Ayetlerin işaretiyle yaşadıklarını göreceğiz. Dikkat edilmesi gereken önemli bir husus, Hz. Musa (as)'ın hayatını geçmişte yaşanmış bitmiş olaylar olarak değil, günümüze, bizzat kendi hayatımıza ışık tutan ibretler ve örnekler olarak değerlendirmemizdir.

FİRAVUN'UN MISIR HAKİMİYETİ
ve
İSRAİLOĞULLARI'NIN DURUMU

Eski Mısır medeniyeti, aynı tarihlerde Mezopotamya'da kurulmuş şehir devletleriyle birlikte, tarihin en eski uygarlıklarından biridir. Mısır, döneminin en organize sosyal ve siyasi düzenine sahip devleti olarak bilinir. M.Ö. 3000'ler civarında yazıyı bulup kullanmaları, Nil nehrinden faydalanmaları, ülkenin çevresinin çöllerle kaplı olması ve doğal yapısı sayesinde dışarıdan gelebilecek saldırılara karşı korunmuş olması, Mısırlıların sahip oldukları medeniyetin ilerlemesine büyük katkıda bulunmuştur.

Ancak bu uygarlık, Kuran'da inkar sisteminin en açık ve net tarif edildiği "Firavun yönetiminin" geçerli olduğu bir medeniyettir. Bu toplumun insanları Allah'a karşı büyüklük taslamışlar, hak dini inkar etmişlerdir. Sahip oldukları ileri medeniyetleri, sosyal ve siyasal düzenleri, askeri başarıları onları helak olmaktan kurtaramamıştır.

Mısır tarihinin en önemli olayları ise, İsrailoğulları'nın bu ülkedeki varlıklarıyla ilgili olarak gelişmiştir.

İsrail, Hz. Yakub (as)'ın bir diğer ismidir. Hz. Yakub (as)'ın oğulları "İsrailoğulları" olarak bilinen, sonradan "Yahudi" olarak da anılan kavmi oluşturmuştur. İsrailoğulları'nın Mısır'a gelişleri ise Hz. Yakub (as)'ın küçük oğlu Hz. Yusuf (as) zamanında olmuştur. Kuran'da Hz. Yusuf (as)'ın yaşamı Yusuf Suresi'nde detaylı bir şekilde anlatılır. Hz. Yusuf (as) küçüklüğünden başlayarak bir çok sıkıntılar çekmiş, saldırılara ve iftiralara maruz kalmıştır. Daha sonra bir iftira sonucunda girdiği zindandan Allah'ın takdiriyle kurtularak, Mısır'da hazinelerin başına gelmiştir. Bunun ardından onun öncülüğünde İsrailoğulları Mısır'a girmeye başlamışlardır. Allah Kuran'da bu olayı şöyle haber verir:

Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." (Yusuf Suresi, 99)

Kuran'dan anladığımıza göre, ilk başlarda yukarıdaki ayette belirtildiği gibi barış ve güven içinde yaşayan İsrailoğulları zamanla Mısır toplumu içindeki statülerini kaybetmeye başlamışlar ve sonunda köle konumuna gelmişlerdir. Ayetlerden, Hz. Musa (as)'ın geldiği dönemde İsrailoğulları'nın böyle bir konumda yaşadıkları görülmektedir. Hz. Musa (as), Kuran'da anlatıldığına göre "kölelikte bulunan bir kavmin" bir üyesi olarak Firavun'a gitmiştir. Firavun ve adamlarının Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'a karşı verdikleri şu kibirli cevap, bu konuda bizi bilgilendirmektedir:

Dediler ki: "Bizim benzerimiz olan iki beşere mi inanacak mışız? Kaldı ki, onların kavimleri bize kullukta (kölelikte) bulunmaktadırlar." (Müminun Suresi, 47)

Ayetlerde bildirildiğine göre Mısırlılar İsrailoğulları üzerinde gerçek bir kölelik yönetimi kurmuşlardı. Kendi işlerinde hizmet için İsrailoğulları'nı kullanıyorlardı. Köleliğin sürmesi için onları zorlamakta ve işkenceyle baskı altında tutmaktaydılar. Mısır toplumu içinde İsrailoğulları'na yapılan baskı o kadar ileri gitmişti ki onların nüfusları bile denetim altında tutuluyordu. Kendileri için tehlikeli olacağını düşündükleri erkek nüfusunun artışına engel oluyor, hizmet için kullanacakları kadınları sağ bırakılıyorlardı. Allah, ayetlerde bu gerçeği şöyle açıklar:

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (Bakara Suresi, 49)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı. (Araf Suresi, 141)

Mısır'da hakim olan batıl bir din vardı. Bu, Firavun'un atalarından kalan eski, putperest bir dindi. Bu batıl dine göre bir çok sözde tanrı vardı. Firavun ise sözde yeryüzünde yaşayan bir tanrıydı. (Allah'ı tenzih ederiz) İşte bu düşünce, ona halkı karşısında büyük bir güç veriyordu. Firavun ve onun etrafındakiler atalarının sapkın dininden kaynaklanan yaşam tarzına karşı Hz. Musa (as)'ı bir tehlike olarak görmüşlerdi. Çünkü atalarının sapkın dinine göre büyüklük tümüyle Firavun'a aitti. Firavun'un bu büyüklenme ve sahiplenme isteği ve Hz. Musa (as) ile Hz. Harun (as)'ı kendine rakip gibi görmesi, Firavun ve çevresinin Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'a söylediklerinden anlaşılmaktadır. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (Yunus Suresi, 78)

Firavun, atalarının sapkın dinine göre kendisinin sözde tanrı olduğunu iddia ediyordu. (Allah'ı tenzih ederiz) Hatta bu konuda çok daha ileri giderek kendisinin en yüce Rab olduğunu ileri sürüyordu. (Allah'ı tenzih ederiz) Kuran'da Firavun'un bu sapkınlığı şu şekilde bildirilmektedir:

(Firavun) Dedi ki: "Sizin en yüce Rabbiniz benim." (Naziat Suresi, 24)

Firavun ve çevresindekiler sahip oldukları batıl dinlerinden dolayı kendilerini sözde ilahi şahıslar olarak görüyorlardı. (Allah'ı tenzih ederiz) Gerçek dinin ortaya koyduğu tevazu, sevgi, şefkat gibi kavramlardan tamamen uzak oldukları için büyüklenen bir yapıları vardı. Bu büyüklenmelerinin bir sonucu olarak da kendilerinin zorba davranışlarda bulunmaya hak sahibi olduklarını düşünüyorlardı. Onların bu durumunu Allah şu ayetle haber vermiştir:

"Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar, 'büyüklenen-zorba' bir topluluktu." (Müminun Suresi, 46)

Firavun'un Mısır halkı üzerinde o kadar büyük bir etkisi vardı ki herkes onun gücüne boyun eğmişti. Mısır'ın tüm topraklarının ve Nil nehrinin sahibinin yalnızca Firavun olduğunu zannediyorlardı:

Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (Zuhruf Suresi, 51)

Mısır için Nil hayat demekti. Nil sayesinde tarım yapılabiliyordu. Ondan alınan suyla ekinler sulanıyor, hayvanlar ihtiyaçlarını sağlıyor, insanlar su içebiliyorlardı. İşte Firavun'a ve çevresindeki önde gelenlere göre tüm bu suyun ve toprakların tek sahibi Firavun'du. Firavun'un bu gücünü herkes kabullenmiş ve ona tabi olmuştu.

Firavun gücünü daha iyi kullanabilmek ve insanları daha kolay boyunduruğu altına almak için onları kendi aralarında bölümlere ayırmıştı. Böylece kendine yakın olarak seçtikleriyle zayıflattığı bölümleri rahatça yönetebiliyordu. Bir ayette bu duruma şöyle dikkat çekilmiştir:

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (Kasas Suresi, 4)

Hz. Musa (as) doğmadan önce Mısır'a baktığımızda; ülkenin tümüyle fesat ve bozgunculukla dopdolu olduğunu görüyoruz. Sırf ırk farklılığından dolayı insanlar köle yapılıyor, işkence altında tutuluyor ve erkek çocuklar sebepsiz yere öldürülüyordu. Diğer taraftan zulüm ve kibirlenme içinde bulunan Firavun kendini yeryüzündeki sözde ilah olarak görüyordu. (Allah'ı tenzih ederiz) Çok güçlü bir sistemle herşeye hakim olan Firavun, insanların ona tabi olmasını sağlamıştı.

İşte böyle bir ortamda Allah baskıyı ve zulmü ortadan kaldıracak, insanlara Rabbimiz'in Kendisi olduğunu hatırlatacak, tekrar hak dini insanlara öğretecek ve İsrailoğulları'nı esaretten kurtaracak bir elçi olarak Hz. Musa (as)'ı gönderdi.

HZ. MUSA (AS)'IN DOĞUMU

Hz. Musa (as) bir önceki bölümde anlattığımız gibi çok zor bir ortamda dünyaya geldi. Dünyaya geldiği anda dahi hayatı tehlikedeydi. Firavun tüm yeni doğan erkek çocukları öldürüyor, kız çocukları ise kölelik yapması için sağ bırakıyordu. İşte, Hz. Musa (as) böyle bir tehlike içinde kölelerin arasında öldürülme tehdidiyle yaşamaya başladı. Annesi de Hz. Musa (as) için endişe ediyordu. Bu endişesi Allah'tan aldığı ilhama kadar da sürdü:

Musa'nın annesine: "Onu emzir, şayet onun için korkacak olursan, onu suya bırak, korkma ve üzülme; çünkü onu Biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (Kasas Suresi, 7)

Allah, Hz. Musa (as)'ın annesine eğer korkarsa ne yapacağını ilham etmişti. Eğer Firavun'un adamları Hz. Musa (as)'ın doğduğunu öğrenirse onu sandığın içine koyacak ve suya bırakacaktı. Hz. Musa (as)'ın annesi aldığı vahiy doğrultusunda öyle de yaptı. Çünkü oğlunun hayatından endişe ediyordu. Hz. Musa (as)'ı bir sandığa koydu ve akmakta olan Nil'in sularına bıraktı. Akıntının onu nasıl ve nereye götüreceğini bilmiyordu. Fakat Rabbimiz'in ilhamı ile, sonunda tekrar kendisine geri döneceğini ve peygamber olacağını biliyordu. Herşeyi yaratan ve onlara nizam veren Allah, onu ve Hz. Musa (as)'ı da yaratmış, onlar için neyi takdir ettiğini de ona bildirmişti. Allah daha sonra doğumuyla ilgili bu gerçeği Hz. Musa (as)'a şöyle hatırlattığı ayetlerde haber verilmiştir:

"Hani, annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik, (şöyle ki:)"
"Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın; onu Benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır..." (Taha Suresi, 38-39)

Burada üzerinde durulması gereken önemli bir konu, kaderdir. Ayette Allah Hz. Musa (as)'ın annesine oğlunu suya bırakmasını söylemiş ve sonunda onu Firavun'un alacağını ve onun kendisine geri dönüp elçilerden olacağını bildirmişti. Yani Hz. Musa (as) doğduğunda onun bir sandık içinde suya bırakılacağı, Firavun'un onu bulacağı, sonunda ise Hz. Musa (as)'ın bir peygamber olacağı belliydi. Çünkü Allah onun kaderini öyle belirlemişti. Allah bunu Hz. Musa (as)'ın annesine bildirdi.

Burada Hz. Musa (as)'ın hayatındaki tüm detayların en ince ayrıntısına kadar Allah Katında kaderde takdir edildiğine ve aynen takdir edildiği gibi gerçekleştiğine dikkat

etmek gerekir. Allah'ın Hz. Musa (as)'ın annesine ilettiği vahyin gerçekleşmesi, sayısız şartın tam kaderde tespit edildiği şekilde meydana gelmesi ile olmuştur.

Hz. Musa (as)'ın Firavun'un adamlarından kurtularak, suda boğulmadan Firavun'un sarayına kadar gitmesi için:

1- Bebek yaştaki Hz. Musa (as)'ın bindirildiği sandık su almamalıdır. Bunun için sandık ustasının sandığı suda yüzebilecek uygun ölçülerde yapmış olması gereklidir. Öte yandan sandığın şekli de yüzme hızı açısından önemlidir. Ne çok daha hızlı yüzüp Firavun'un olduğu yeri geçecek ne de yavaş olup geri kalacak şekilde olmalıdır. Tam olması gereken hızda hareket edecek şekilde yapılmış olmalıdır. Bunların hepsi de sandığı yapan ustanın kaderinde tespit edilmiş detaylardır. O da bu sandığı tam yapması gereken şekilde yapmıştır.

2- Sandığı sürükleyen akıntı ne daha hızlı ne de daha yavaş olmalı, nehrin suları tam gerekli hızda ilerlemelidir. Yani Nil'in debisini oluşturan yağışlar da tam bu şekilde Allah'ın yarattığı kader ölçüsünde belirli bir hesap ile olmuştur.

3- Esen rüzgarlar da sandığı yine tam gerektiği şekilde etkilemelidir. Yani rüzgar da bir kader doğrultusunda esmektedir. Ne çok esip sürüklemeli, ne ters esip yönünü değiştirmeli ne de yavaş esip hızını azaltmalıdır.

4- Nil boyunca başka kimse bu sandığı bulmamalıdır. Yani sakıncalı hiç kimse oradan geçmemeli, oradan geçmekte olan hiç kimse de ona rastlamamalıdır. Dolayısıyla Nil çevresinde yaşayan herkes bir kader doğrultusunda oradan geçmeyecek veya sandığı görmeyecektir. Nitekim bu şart da Allah'ın tespit ettiği kadere göre gerçekleşmiştir.

5- Hz. Musa (as)'ın hayatı gibi Firavun ve ailesinin hayatı da bir kader doğrultusundadır. Onlar da tam olmaları gereken saatte ve olmaları gereken yerde olmalı ve Hz. Musa (as)'ı bulmalıdırlar. Belki Firavun ailesi Nil kenarına daha erken gelmeyi planlamış olabilir. Onların gecikmesine sebep olan da kaderlerindeki işi yaparak olması gerekeni sağlamıştır.

Bunların hepsi Firavun'un Hz. Musa (as)'ı bulmasını sağlayan sebeplerden birkaçıdır. Hepsi de Allah'ın Hz. Musa (as)'ın annesine daha önceden vahyettiği söze uygun olarak tam gerektiği şekilde gerçekleşmiştir. Gerçekte Allah'ın Hz. Musa (as)'ın annesine verdiği söz de ve gerçekleşen tüm diğer olaylar da, Allah'ın ezelde tespit ettiği kadere göre olup bitmiştir.

Hz. Musa (as)'ın kaderinde olan olaylar sadece buraya kadar anlattığımız gibi hadiseler değildir. Hayatının her anı, tüm insanların olduğu gibi, belli bir kaderle takdir edilmiştir. O ne doğduğu yeri, ne doğduğu yılı, ne kendi kavmini ne de anne ve babasını seçmiştir. Bunların tümünü Allah takdir etmiş ve yaratmıştır.

Daha ince ve detaylı olarak düşündüğümüzde kaderin hayatın her anına nasıl mutlak şekilde hakim olduğunu daha yakından hissedebiliriz. Bu kıssa da bunu çokça hatırlatarak üzerinde düşünülmesini sağlar. Allah, Hz. Musa (as) kıssasındaki tüm bu detaylarla, aslında Kendisi'nin, tüm insanların ve tüm kainatın kaderini de önceden takdir ettiğini bizlere hatırlatmaktadır.

Nasıl Hz. Musa (as) Nil'de Allah'ın takdir ettiği kadere göre hareket ediyorsa Firavun ve ailesi de onunla karşılaşacakları yere kaderleri doğrultusunda gitmişlerdir. Ayetlerde Firavun ailesinin, aynen Allah'ın daha önce Hz. Musa (as)'ın annesine vahyettiği gibi davrandıkları, yani onu bilmeden himaye altına aldıkları şöyle anlatılır:

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılgı içindeydi. Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (Kasas Suresi, 8-9)

Böylece Firavun ve ailesi, kaderlerinde neyin takdir edildiğini bilmeden, ancak o kadere tabi bir şekilde Hz. Musa (as)'ı buldular ve onu evlatlıkları olarak yanlarına aldılar. Hatta Hz. Musa (as)'ı kendileri için bir fayda getirir umuduyla yanlarında tuttular.

Ayetlerde Hz. Musa (as)'ın annesinin, onu sandığa koyduktan sonraki hali ve Allah'ın vahyi şu şekilde bildirilmiştir:

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. Ve onun kız kardeşine: "Onu izle," dedi. Böylece o da, kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. Böylelikle, gözünün aydın olması, üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için, onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (Kasas Suresi, 10-13)

Bebek yaştaki Hz. Musa (as), kendisine gelen hiçbir süt annesine yönelmemiş, hiçbirinin sütünü içmemişti. Çünkü, Allah ona sadece annesinin sütünü içecek şekilde bir kader belirlemişti. Bu olay da insanların hayatlarının her anının Allah'ın belirlediği kadere göre yaşandığının bir örneğidir. Hz. Musa (as) sonunda annesine ilham ile bildirildiği gibi tekrar kendi ailesine geri dönmüş oluyordu.

Allah, Hz. Musa (as) kıssasında, zor gibi gözüken olayları kolaylıkla yarattığını ve şer gibi gözüken olaylarda da hayır olduğunu insanlara göstermektedir. Bir annenin, bebeğinin zalim askerler tarafından öldürülme tehlikesiyle yüz yüze gelmesi, bunun ardından bebeği kurtarmak için onu nehre yapayalnız bırakması, bebeğin ülkenin en güçlü ailesi tarafından bulunup evlat edinilmesi ve sonra başka hiçbir anneden süt emmeyen bebeğin tekrar annesine geri dönmesi… Bu olayların hepsi ayrı birer mucizedir. Bizlere Allah'ın takdir ettiği kaderdeki kusursuzluğu göstermektedir. Kaderin her detayı mümin

olanlar için hayırla gelişir. Bu örnekte gördüğümüz gibi Allah kimi zaman bu hayrı hiç umulmadık sebepleri vesile ederek gerçekleştirmektedir.

HZ. MUSA (AS)'IN MISIR'DAN AYRILIŞI

Hz. Musa (as) ile ilgili Kuran'da Rabbimiz Allah şöyle bir olayı haber verir:

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindendir; o, gerçekten açıkca saptırıcı bir düşmandır" dedi. (Kasas Suresi, 15)

Bu olayda Hz. Musa (as) kendi taraftarlarından birisinin kavgasına şahit olur. Kendi taraftarlarından olanın yanında yer alır. Diğer taraftaki kişiye yumruk atar ve onu istemeden öldürür. Hz. Musa (as) büyük bir hata yaptığının farkına varır. Bu olayda, Allah bize bir ders vermekte ve bir insanı haksız olmasına rağmen sırf kendi taraftarlarından olduğu için desteklemenin yanlışlığını öğretmektedir. Kuran'da, Hz. Musa (as)'ın kendi taraftarlarından olanı üstün tutan davranışını "şeytan işi" bir şey olarak nitelendirdiği haber verilmektedir.

Hz. Musa (as) şeytanın insana vermeye çalıştığı bu kötü duygunun bir zulüm olduğunu vicdanıyla hemen anlamış, şeytanın kışkırtmasıyla işlediği hatadan dolayı tevbe edip Allah'a sığınmıştır. Kıssanın devamında Hz. Musa (as)'ın bu örnek ve vicdanlı tavrı şöyle anlatılır:

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsime zulmettim, artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O, bağışlayandır, esirgeyendir. Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (Kasas Suresi, 16-17)

Hz. Musa (as)'ın bundan sonra yaşadıkları ise şu şekilde haber verilmektedir:

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkça bir azgınsın." (Kasas Suresi, 18)

Ayetlerde haber verildiği üzere, Hz. Musa (as) kendisine Firavun ve çevresi tarafından bir zarar geleceği düşüncesiyle geceyi geçirdi. Gündüz vakti yukarıdaki ayetlerde bildirilen olay gerçekleşti: Bir gün önce yardım ettiği kişi yine başka birisi için

Hz. Musa (as)'dan yardım istedi. Çünkü Hz. Musa (as) onun taraftarlarındandı ve aynı bir gün önce yaptığı gibi o gün de kendisine yardım edeceğini düşündü. Fakat Hz. Musa (as) kendi taraftarlarından olan kişinin hatalı olduğunu bildiği için ona yardım etmedi. Asıl suçlu olan bu kişi ise hemen Hz. Musa (as)'ın aleyhine dönerek büyük bir ahlak bozukluğu içinde olduğunu gösterdi. Ayette şöyle bildirilmektedir:

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (Kasas Suresi, 19)

Hz. Musa (as), Mısır halkından birisini yanlışlıkla da olsa öldürmüş bir insan konumundaydı. Firavun ve önde gelenler de Hz. Musa (as)'ın cezalandırılmasını ve hatta öldürülmesini görüşmeye başladılar. Bu konuşmaları duyan bir kişi Hz. Musa (as)'a gelerek onu uyardı. Hz. Musa (as) şehirden ayrılıp Mısır'dan uzaklaştı:

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim. "Böylece oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: "Rabbim, zalimler topluluğundan beni kurtar" dedi. (Kasas Suresi, 20-21)

Hz. Musa (as)'ın yaşamıyla ilgili bu gerçekler, bizlere onun üstün ahlakı ve güzal karakteri hakkında da bilgi vermektedir. Ayetlerde Hz. Musa (as)'ın kişiliğine dair bilgiler verilmekte ve onun heyecanlı bir yapıya sahip olduğu anlaşılmaktadır. Fakat daha sonra Allah'ın kendisiyle konuşması ve onu eğitmesiyle Hz. Musa (as), Allah dışında kimseden korkmayan, Firavun'un karşısına çıkıp hak dini tebliğ eden ve Allah'a tam anlamıyla tevekkül eden, bu tevekülüyle de tüm insanlara örnek olan bir ahlak göstermiştir. Bu, Allah'ın bir insanın karakterini geliştirmesinin ve olgunlaştırmasının güzel bir örneğidir.

HZ. MUSA (AS)'IN MEDYEN'E GİDİŞİ ve ORADA KALMASI

Hz. Musa (as), Firavun ve kavmini terk ettikten sonra, başka bir yere, Medyen'e doğru yönelmişti. (Medyen, Mısır'ın doğusunda, Sina çölünün ardında yer alan bir bölgedir. Günümüzde coğrafi konum olarak Ürdün'ün güney ucuna karşılık gelmektedir.)

Medyen suyunda hayvanlarını sulayamayan iki kadın gördü. Kadınlar çobanlardan çekiniyorlardı, bu nedenle onların yanına gidip sahip oldukları sürüyü sulayamıyorlardı. Fakat, Hz. Musa (as)'ın ayetlerde anlatıldığı gibi, son derece güvenilir ve nezih bir

görüntüsü vardı. Bu nedenle kadınlar onunla konuşmaktan çekinmediler. Kadınlar Hz. Musa (as)'a hayvanlarını sulamaya kendilerinin gitmek zorunda olduğunu çünkü babalarının yaşlı bir kişi olduğunu, ancak çobanlar olduğu için sürülerini sulayamayacaklarını anlattılar. Bunun üzerine Hz. Musa (as) kadınlara yardım edip onların hayvanlarını suladı:

Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız; babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. Hemencecik onların sürülerini suladı... (Kasas Suresi, 23-24)

Burada Hz. Musa (as)'ın nezaketli, ince düşünceli ve yardımsever karakterinin bir örneğini görüyoruz. Dikkat edilirse bu olayda Hz. Musa, hiç tanımadığı iki yabancı kişiye giderek onlarla diyalog kurmuş, onlara yardımcı olmuş ve saygılarını kazanmıştır. Öte yanda ayette "çobanlar" olarak tanımlanan kişilerin ise Hz. Musa (as)'ın tam aksi yönde bir tavır sergiledikleri anlaşılmaktadır. Kadınlar, Hz. Musa (as) ile diyalog kurabilmelerine rağmen, bu kişilerin yanına bile yaklaşmamışlardır. Söz konusu kişiler; dış görünüm itibarıyla güven vermeyen kimseler olabilir. (Doğrusunu Allah bilir) Demek ki bir Müslümana yakışan tavır, ayette "çobanlar" olarak tarif edilen bu kişilere benzer tavırlardan şiddetle kaçınmak, öte yandan Hz. Musa (as)'ı örnek alarak alabildiğince nezaketli, ince düşünceli, halden anlayan, nezih, bakanın hemen güveneceği bir görüntü, üslup ve tavır geliştirmektir.

Bu arada Hz. Musa (as)'ın, Allah'a tamamen teslim olmuş bir ruh hali içinde olduğuna da dikkat etmek gerekir. Hz. Musa (as) doğup büyüdüğü ülke olan Mısır'ı tümüyle terk etmiş durumdaydı. Şimdi ise nasıl bir hayatı olacağı henüz belli değildi. Allah'ın kaderinde nasıl bir hayat hazırladığını henüz o da bilmiyordu. Rabbimiz'e şöyle dua etti:

... sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (Kasas Suresi, 24)

İnsanın duasındaki samimiyet, Allah'ın herşeye kadir olduğunu, hayır ve şerrin ancak O'dan geldiğini ve O'ndan başka hiçbir dost ve velisi olmadığını kavraması ve hissetmesiyle alakalıdır. İşte Hz. Musa (as)'ın üstteki ayette belirtilen duası, bu sırrı tamamen anlamış ve tam olarak Allah'a teslim olarak yapılmış bir duadır. Allah onun bu samimi duasına icabet etmiş ve Hz. Musa (as)'a rahmetini açmıştır. Hz. Musa (as)'ın yeni tanıştığı iki kadına karşı gösterdiği nezaket, onun için yeni bir hayata vesile olmuştur. Hz. Musa (as) dinlenirken daha önce yardım ettiği kadınlardan biri gelerek yaptığı yardım

karşılığında mükafatlandırmak için babasının onu davet ettiğini söylemiştir. Ayette şu şekilde bildirilir:

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (Kasas Suresi, 25)

Hz. Musa (as) Rabbimiz'e, O'ndan gelecek olan her hayra muhtaç olduğunu belirterek dua etmişti. Ve Allah Hz. Musa (as)'ın duasına icabet ederek, öldürülme korkusunun ardından kendini güvende hissedeceği ve ona yardımcı olacak birilerini gösterdi. Hz. Musa (as)'ın güçlü ve insanlara güven veren bir hal ve tavrı vardı. Zaten kadınlar da çobanlardan çekinmelerine rağmen Hz. Musa (as)'dan çekinmemişler, ona güvenmişler ve onunla konuşmuşlardı. Hatta kadınlardan biri Hz. Musa (as)'ın güçlü ve güvenilir olmasından söz ederek onun ücretle tutulması için babasına istekte bulunmuştu:

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım, onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli, güvenilir (biri)dir." (Kasas Suresi, 26)

Kadın bu ifadesiyle, Hz. Musa (as)'ı güvenilir bir insan olarak gördüğünü babasına da açıkça ifade etmişti. Bunun üzerine babası, Hz. Musa (as)'ın emin bir insan olduğuna kanaat getirerek, onu kızı ile evlendirme kararı aldı. Hz. Musa (as)'ın güvenilir görüntüsü, bu karara vesile oldu ve kadınların babası ona bir teklifte bulundu. Ayetlerde bu teklif şu şekilde haber verilmektedir:

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)a tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaAllah salih olanlardan bulacaksın."

(Musa) Dedi ki: "Bu, benimle senin aranda olan (bir antlaşma)dır. Bu durumda iki süreden hangisini yerine getirirsem, artık bana karşı bir haksızlık söz konusu olamaz. Allah, söylediklerimize vekildir." (Kasas Suresi, 27-28)

Hz. Musa (as) bu teklifi kabul etti. Ve yaşamının bundan sonraki bölümünü Medyen'de geçirmeye başladı. Allah onu ilk başta öldürülme tehlikesindeyken Nil'in sularıyla taşımış, orada boğulma tehlikesindeyken Firavun'un sarayına götürmüştü. Mısır'da tekrar öldürülme tehlikesindeyken yine kurtarmış, Medyen'de güvenliğe çıkarmıştı.

HZ. MUSA (AS)'IN TUVA VADİSİNE GELMESİ ve İLK VAHİY

Hz. Musa (as) yaptığı anlaşmaya uydu. Yıllarca Medyen'de kaldı. Konuştukları süre dolunca artık Hz. Musa (as)'ın anlaşması da sona ermiş oluyordu. Süre tamamlanınca Hz. Musa (as) ve ailesi Medyen'den ayrıldılar. Hz. Musa (as) ailesiyle yolda giderken, yakınından geçtiği Tur Dağı tarafında bir ateş gördü. Hz. Musa (as) bu ateşi gidip getirebileceğini, ondan ısınabileceklerini ya da orada bulunan kişilerden bir haber alabileceğini düşündü. Ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (Kasas Suresi, 29)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim." (Neml Suresi, 7)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (Taha Suresi, 10)

Hz. Musa (as) kıssasındaki bu olay, bizlere Hz. Musa (as)'ın bir başka örnek tavrını göstermektedir. Hz. Musa (as), etrafındaki olayları dikkatli bir biçimde izleyen, karşılaştığı olaylardan sonuç çıkarabilen bir insandır. Bunun sebebi ise, olayları Allah'ın belli bir kadere göre ve hikmetle yarattığını bilmesidir. Dağda bir ateş görüp bu gördüğü olayı değerlendirmesi ve ateşin yanına gitmesi dikkatli mümin tavrının bir örneğidir. Hz. Musa (as)'ın, ateşin yanına giderken ailesinin güvenliğini düşünerek onları yanına almaması ve tek başına gitmesi de yine Allah'ın ona verdiği aklın bir örneğidir.

ALLAH'IN HZ. MUSA (AS) İLE KONUŞMASI

Hz. Musa (as) Tur Dağı'ndaki ateşin yanına vardığında, çok büyük bir mucizeyle karşılaştı. Allah, Hz. Musa (as)'a bir çalıdan seslendi ve ona vahiyde bulundu. Allah Hz. Musa (as)'a bu ilk vahyi Kuran'da şöyle haber verir:

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah Benim;" diye seslenildi. (Kasas Suresi, 30)

Nitekim ona gidince, kendisine seslenildi: "Ey Musa."
"Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın."
"Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle."
"Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Benden başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (Taha Suresi, 11-14)

Bu, Hz. Musa (as)'ın aldığı ilk vahiydir. Allah onu elçi olarak seçtiğini bildirmiştir. Allah ona bir ağaçtan seslenmiştir ve insanın dünyada ulaşabileceği en şerefli makamla şereflendirmiştir.

Tur'da gerçekleşen bu olayda dikkat edilmesi gereken önemli bir husus vardır: Allah'ın Hz. Musa (as) ile konuşması… Allah bir ağaçtan Hz. Musa (as)'a seslenmiştir. Allah, Hz. Musa (as)'a konuşacak kadar yakındır. Aslında Allah herkese konuşacak kadar yakındır. Mesela siz bu yazıları okurken de Allah size en yakındır. Sizinle konuşacak, sizin sesinizi duyacak ve size de sesini duyuracak kadar yakındır. Allah bizim her konuşmamızı duyacak kadar yakındır. Hatta biz fısıldasak bile O bizi duyar. Bu gerçeği Allah Kuran'da, **"... Biz ona şah damarından daha yakınız."** (Kaf Suresi, 16) ayetiyle haber verir. Allah, Hz. Musa (as)'a Kendisi'ni tanıtıp Rabbimiz olduğunu söyledikten sonra ona asasını sorar:

"Sağ elindeki nedir ey Musa?"
Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (Taha Suresi, 17-18)

Kuşkusuz Hz. Musa (as)'ın elindekinin asa olduğunu Allah bilmektedir. Fakat Hz. Musa (as)'ı eğitmek ve ona Kendi gücünü göstermek için asasını atmasını istemiştir:

"Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı... (Kasas Suresi, 31)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı... (Neml Suresi, 10)

Hz. Musa (as), her zaman kullandığı asasının bir yılana dönüştüğünü görünce, ayetlerde bildirildiği gibi korkuya kapılmıştır. Ancak Allah bu olayla birlikte Hz. Musa'

(as)ı eğitmiş, ona teslimiyeti ve Kendisi'nden başka hiçbir şeyden korkmamayı öğretmiştir:

..."Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 21)

Hz. Musa (as), ayette bildirilen emir gereği asasını geri almıştır. Nitekim bu asa ileride, Firavun'a karşı kullanacağı bir mucize olacaktır. Allah, bunun ardından Hz. Musa (as)'a ikinci bir mucize daha vermiştir:

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. (Kasas Suresi, 32)

Allah'ın Hz. Musa (as)'ya lütfettiği ikinci mucize ise ayette haber verildiği üzere, elinin bembeyaz olmasıdır. Musa Peygamber ardı ardına gelişen bu olaylardan dolayı heyecana ve ayetin ifadesiyle dehşete kapılmıştı. Ancak Allah, ona korkmamasını ve bu mucizelerle Firavun'a gitmesini emretmiştir:

... Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dır. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (Kasas Suresi, 32)

HZ. MUSA (AS)'IN KENDİSİNEYARDIMCI OLARAK HZ. HARUN (AS)'I İSTEMESİ

Hz. Musa (as)'ın Allah'tan vahiy aldığı sırada vermiş olduğu cevaplar, onun samimiyetine dair örneklerle doludur. Hz. Musa (as), çekindiğini Allah'a çok samimi bir şekilde söylemiş ve O'ndan yardım dilemiştir. Örneğin Mısır kavminden birisini öldürdüğünü, onların da karşılık olarak kendisini öldürmelerinden endişe ettiğini söylemiştir. Hz. Musa (as)'ın bir diğer endişesi de kendisini iyi ifade edemeyeceğini düşünmesidir. Akıcı konuşamadığını düşünmüş ve Firavun'a iyi hitap edemeyeceği için endişelenmiştir. Bunun için, konuşması daha akıcı olan kardeşi Hz. Harun (as)'ın kendisine yardımcı olarak verilmesini istemiştir. Ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm, beni öldürmelerinden korkuyorum."

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır, onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (Kasas Suresi, 33-34)

"Kardeşim Harun'u"
"Onunla arkamı kuvvetlendir."
"Onu işimde ortak kıl,"
"Böylece Seni çok tesbih edelim."
"Ve Seni çok zikredelim." (Taha Suresi, 30-34)

Hz. Musa (as)'ın Hz. Harun (as)'ı yardımcı olarak istemesindeki bir diğer hikmet de, yukarıdaki ayette görüldüğü gibi Allah'ı çokça zikredebilmektir. Hz. Musa (as), eğer iki kişi olurlarsa Allah'ı daha çok anacaklarını düşünmüştür. Gerçekten de inananların beraber olmaları, birbirlerini manen desteklemeleri, gafletten korunmaları açısından çok önemlidir ve bu nedenle Kuran'da inananların beraber olmaları pek çok ayetle öğütlenmektedir. Hz. Musa (as) ile ilgili bu kıssadan müminlerin kendilerine çıkarmaları gereken derslerden biri de budur.

Allah, Hz. Musa (as)'ın isteklerini kabul etmiştir. Ona hem tebliğde hem de kuvvet bakımından destek olması için Hz. Harun (as)'ı yardımcı olarak verdiğini bildirmiştir:

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olanlarsınız." (Kasas Suresi, 35)

Allah aynı olay, başka ayetlerde de şöyle haber verir:

Dedi ki: "Rabbim, benim göğsümü aç. Bana işimi kolaylaştır. Dilimden düğümü çöz; ki söyleyeceklerimi kavrasınlar. Ailemden bana bir yardımcı kıl." (Taha Suresi, 25-29)

"Şüphesiz Sen bizi görüyorsun." (Allah) Dedi ki: "Ey Musa istediğin sana verilmiştir. (Taha Suresi, 35-36)

Hz. Musa (as)'ın isteklerine baktığımızda, tüm isteklerini Allah'a çok samimi bir üslupla açıkladığını, bunlar için Allah'a dua edip yardım istediğini görüyoruz. Hz. Musa (as)'ın duasındaki bu samimiyet, tüm insanlara da örnektir. İnsan Allah'a, tüm samimiyeti içinde, aczini ve fakrini bilerek ve Allah'ın herşeyi kuşattığının farkında olarak dua etmelidir. Allah herşeyi bildiğine, insanın yaşadığı her olaya şahit olduğuna, insanın aklından geçen herşeyden haberdar olduğuna göre, insanın Allah'tan bir şeyi gizlemeye, örtmeye çalışmasına hiç gerek yoktur.

Kısacası her insan, Allah'a, dünyada hiçbir insana karşı olmadığı kadar samimi ve içten bir şekilde yönelmelidir.

HZ. MUSA (AS) KISSASI ve KADERİN SIRRI

Tur Dağı'ndaki vahiy sırasında Allah, Hz. Musa (as)'a lütuf olarak kardeşi Hz. Harun (as)'ı destekçi kılacağını müjdelemiştir. Bundan sonra da Allah, Hz. Musa (as)'a daha önce verdiği nimetleri kendisine hatırlatmıştır:

"Andolsun, Biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk."

"Hani, annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik, (şöyle ki:)"

"Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, Kendimden Sana bir sevgi yönelttim."

"Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa. Seni Kendim için seçtim." (Taha Suresi, 37-41)

Bu ayetlerde pek çok kişinin habersiz olduğu veya tam olarak kavrayamadığı kader sırrı açıklanmaktadır. Hz. Musa (as), bebekliğinden elçi oluncaya kadar hayatının her anında, Allah'ın ezelde belirlediği kaderi doğrultusunda yaşamıştır. Bu kaderin içindeki her detay Allah'ın takdiridir. Örneğin daha önce de belirttiğimiz gibi, Hz. Musa (as)'ın bebek iken nehre bırakılan sandık içinde Firavun ailesine ulaşması, Allah'ın kaderde belirlediği binlerce detayla gerçekleşmiştir.

Hz. Musa (as)'ın hayatının sonraki aşamalarında da, kaderin mutlak hakimiyetini görmek mümkündür. Hz. Musa (as) kendi kavminden olan kişinin kavgasına katılmış ve şehirden ayrılmıştır. Medyen tarafına gitmiş ve orada o kadınlarla karşılaşmıştır. Medyen suyuna geldiğinde çobanlar orada olduğu için kadınlar kendi başlarına hayvanları sulayamamış ve Hz. Musa (as)'dan yardım istemişlerdir. Ardından da babaları olan şahıs Hz. Musa (as)'ı davet etmiş ve bunun üzerine Hz. Musa (as) Medyen'de bir hayata başlamıştır. Hz. Musa (as) anlaştığı süreyi tamamladıktan sonra ise geri dönmüş ve dönerken o ateşi görmüştür. Ateşin yanına ulaştığında da Allah'tan gelen vahyi almıştır. Hz. Musa (as)'ın daha doğduğunda nehirde başıboş bir sandık içinde yüzmesi, Firavun'un onu bulması, sarayda yetiştirilmesi, adamı yanlışlıkla öldürmesi, Mısır'dan ayrılması, kadınlarla karşılaşması, onlarla yıllarca yaşaması, bir aile kurması, sonra geri dönüş

yoluna çıkması, vahiy alması ve bu esnada yaşadığı sayısız detayın hepsi Hz. Musa (as)'ın kaderinde olan ve doğumundan çok daha öncesinde Allah'ın belirlediği olaylardır. Bunların tek bir tanesinin bile gerçekleşmemesi veya farklı şekilde gerçekleşmesi mümkün değildir. Çünkü tüm insanların kaderi adeta bir video kasetteki film gibidir. Nasıl ki video kasetin içinden aradan bir sahneyi alıp çıkartamazsanız, insanın kaderindeki tek bir sahneyi de onun hayatından çıkarmak mümkün değildir. İnsanın kaderi her anıyla bir bütündür.

Ayette Allah Hz. Musa (as)'ın bir kader doğrultusunda kutsal vadi Tuva'ya geldiğini haber vermektedir:

... sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa. (Taha Suresi, 40)

Bu konuyu iyi bir şekilde tefekkür etmek gerekir. Burada söz konusu olan kader, yalnızca Hz. Musa (as)'a ait değildir. Hz. Musa (as)'ın annesinin kaderinde Hz. Musa (as)'a hamile olmak vardır. Tam Hz. Musa (as)'ın doğacağı günde ve hatta saatte onu doğurması da Hz. Musa (as)'ın annesinin kaderidir. Hz. Musa (as)'ın annesinin de bir annesi ve bir babası vardır. Onların da kaderinde Hz. Musa (as)'ın annesinin ebeveynleri olmak vardır. Bu, Hz. Musa (as)'ın babası ve tüm soyu için de daha da genişletilerek düşünülebilir.

Hz. Musa (as)'ın, Nil'de bebekken içinde yüzdüğü sandığı yapan marangoz ustası da kaderi doğrultusunda bunu yapmıştır. O sandığı yapacağı o daha henüz doğmadan Allah Katında belirlenmiş olan kaderindedir. O marangoz ustası da bir kader doğrultusunda doğmuş ve yaşamıştır. O marangoz ustasının doğumuna sebep olan kişiler de bir kader doğrultusunda yaşamışlardır.

Hz. Musa (as)'ın taraf olduğu kavgayı düşünelim. Bu kavga tam Hz. Musa (as)'ın orada olduğu anda gerçekleşmiştir. Eğer yüzeysel bir bakışla bakılacak olsa "başka bir anda olsaydı Hz. Musa (as) orada olmayacak ve olaylar farklı gelişecekti" diye düşünülebilir. Oysa bu çok yanlış bir değerlendirmedir. Hz. Musa (as)'ın dahil olduğu kavga da tam olması gerektiği anda ve olması gerektiği şekilde olmuştur, çünkü o olayı da Allah kaderde tespit etmiştir. Aynı kader gerçeği, kavga eden kişiler ve onların orada kavga etmelerini sağlayan sebepler için de geçerlidir. Aynı gerçek Hz. Musa (as)'a şehirden çıkmasını öğütleyen ve öldürüleceğini haber veren kişi için de geçerlidir. Medyen suyundaki çobanlar ve kadınlar da yine aynı kaderin bir parçasıdır.

Bunların hepsi düşünüldüğünde sadece Hz. Musa (as) değil, onunla ilişkili herşey aynı kaderin parçalarıdır. Bunu biraz daha geliştirerek düşünürsek göreceğiz ki biz de aynı kaderin parçalarıyız. Biz de sonsuz bilgi ve güç sahibi olan Allah'ın bizim için yarattığı kaderi yaşıyoruz. Hepimiz adımıza tespit edilmiş bir kader üzerine dünyaya geldik. Öleceğimiz an da bir kader üzerine olacaktır.

Kader aslında tüm hayatı kaplayan, İlahi bir bilgidir. Nasıl, Hz. Musa (as) doğduğunda elçi olacağı, yaşamındaki tüm evreleri geçireceği kaderinde belli ise, tüm

insanlığın ve sizin de hayatınız aynı kaderin içindedir. Sizin bu kitabı okuyacağınız, Hz. Musa (as)'ın hayatı ile ilgili detayları öğreneceğiniz, Hz. Musa (as) bu olayları yaşarken hatta daha Hz. Musa (as) dünyaya gelmeden Allah Katında belirlenmiş bir kaderdir. Kader Allah'ın tespit ettiği ve O'ndan başka hiçbir varlığın iradesinin dahil olmadığı mutlak bir bütündür ve herşeyi kaplar. (Detaylı bilgi için *Zamansızlık ve Kader Gerçeği* ve *Sonsuzluk Başlamış Durumda* isimli kitaplarımıza başvurabilirsiniz.)

FİRAVUN'A YAPILAN TEBLİĞ ve KULLANILACAK ÜSLUP

H z. Musa (as) ile Hz. Harun (as)'ı Allah Fıravun'a gitmeden önce uyarmış, daima Kendisi'ni anmalarını ve bunda hiçbir şekilde gevşeklik göstermemelerini emretmiştir:

"Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve Beni zikretmede gevşek davranmayın." (Taha Suresi, 42)

Allah, Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'a Mısır'ın hakimi olan Firavun'a gitmelerini emretmiştir. Firavun'un kibir ve inkarında azmış durumda olduğunu bildirmiş, fakat yine de ona dini tebliğ ederlerken yumuşak bir üslupla konuşmalarını emretmiştir:

"İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor."
"Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (Taha Suresi, 43-44)

Bu ayetle de dikkat çekildiği gibi yumuşak söz söylemek, dinin tebliğ edilmesinde çok önemli bir üsluptur. Bir çok ayette de genel kaide olarak sözün güzel olanının seçilmesi emredilir. Burada ise karşıdaki kişinin azgın olmasına rağmen yumuşak söz söylenmesi emredilmektedir ki bu durum bizlere güzel bir üslubun dinin tebliğ edilmesinde ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gösterir.

Allah'ın bu emri üzerine Hz. Musa (as), samimi üslubuyla kalbindeki korkuyu tekrar dile getirmiştir. Firavun'un onu öldürmesinden endişe ettiğini Rabbimiz'e söylemiştir:

Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (Taha Suresi, 45)

(Musa) Dedi ki: "Rabbim, gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm, beni öldürmelerinden korkuyorum." (Kasas Suresi, 33)

Hz. Musa (as)'ın bu cevabına karşılık Allah, ona bir defa daha onunla beraber olduğunu, onu gördüğünü ve duyduğunu hatırlatmıştır. Ayrıca Hz. Musa (as)'a ve Hz. Harun (as)'a Firavun'a gidip, İsrailoğulları'nı kendileriyle beraber yollamasını istemelerini emretmiştir:

"Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz, İsrailoğulları'nı bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun." (Taha Suresi,47)

Dikkat edilirse Hz. Musa (as)'ın Firavun'la olan diyaloğunda denemeden geçirilen tek kişi Firavun değildir. Hz. Musa (as) da imtihandan geçirilmektedir. Hz. Musa (as) Firavun'dan endişe etmekte, onun kendisini öldürmesinden çekinmektedir. Ama Allah Hz. Musa (as)'a Firavun'a gitmekten daha fazlasını emretmekte, İsrailoğulları'nı kendisiyle göndermesi için Firavun'dan istekte bulunmasını da bildirmektedir. Tüm Mısır'ın tartışılmaz hakimi konumunda olan, insanların ilahlaştırma (Allah'ı tenzih ederiz) derecesinde itaat ettikleri Firavun'a gidip, onun yanlış yolda olduğunu açıkça söylemek, dahası köle durumundaki İsrailoğulları'nın hürriyetini talep etmek, elbette dönemin koşulları içinde görünürde son derece tehlikeli bir iştir. Ancak Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as), Allah'ın koruması altında hareket ettikleri için mutlak bir güvenlik içinde olduklarını bilmiş ve Rabbimiz'e olan güvenin verdiği rahatlıkla bu emri yerine getirmişlerdir. Allah onlara bu gerçeği "korkmayın" emriyle hatırlatmıştır:

(Allah) Dedi ki: "Korkmayın, çünkü Ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum." (Taha Suresi, 46)

FİRAVUN'UN ÇARPIK MANTIĞI

Hz. Musa (as), Tur Dağı'nda vahiyle birlikte Rabbimiz'den büyük bir ilim almış ve Allah onu özellikle iki konuda eğitmiştir: Kader ve tevekkül. Allah, Hz. Musa (as)'a tüm yaşantısının bir kader üzerine olduğunu ve oraya bir kader üzerine geldiğini bildirmiştir. Firavun'dan korkmaması ve Rabbimiz'e tevekkül etmesi gerektiğini vahyetmiştir. Allah onunla birliktedir, onu görmektedir ve onun yardımcısıdır. Bu şuurla hareket eden Hz.

Musa (as) ve Hz. Harun (as), Kuran'da bildirildiği gibi "suçlu-günahkar bir kavim" olan Firavun ve çevresine gitmişlerdir:

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (Yunus Suresi, 75)

Kuran'da Hz. Musa (as) ile Firavun arasında geçen konuşmalar aktarılmaktadır. Bu konuşmalarda Firavun'un soru ve cevaplarına baktığımızda, çok çarpık ve çelişkili düşünceleri olduğu göze çarpar. Firavun'un ifadelerinden, onun Hz. Musa (as)'ın sözlerini dinlemek yerine, kendi düşük aklınca onu yenmek ve yalanlamak için uğraştığı görülür. Elbette bu asla ulaşamayacağı bir sonuçtur. Firavun bunu yaparken bazen etrafındakilerden yardım almaya çalışır, bazen de etrafındakileri kendi çarpık mantığına ikna etmek için çaba harcar. Hz. Musa (as)'ın Firavun'la olan bir diyaloğu şu şekildedir:

(Firavun onlara) Dedi ki: "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?"

Dedi ki: "Bizim Rabbimiz, herşeye yaratılışını veren, sonra doğru yolunu gösterendir."

(Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?"

Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin Katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz."

"Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık."

"Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz, bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır.

Sizi ondan yarattık, ona geri vereceğiz ve sizi bir kere daha ondan çıkaracağız." (Taha Suresi, 49-55)

Hz. Musa (as), Firavun ve çevresine bu apaçık tebliği yapınca onların tavrı bunu akıl ve vicdanla değerlendirmek yerine atalarının sapkın diniyle değerlendirmek oldu. Onların batıl dinine göre Firavun ilahtı (Allah'ı tenzih ederiz) ve bu batıl dinin mensupları Allah'ın varlığını kabul etmiyorlardı:

Musa, onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu, düzüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik" dediler. (Kasas Suresi, 36)

Bu ayetten de anlaşıldığı gibi Firavun kavmi, Hz. Musa (as)'ın Allah'ın varlığını ve birliğini anlatmasındaki amacın, kendi atalarının sapkın dinini değiştirerek gücü eline almak olduğu yanılgısına kapıldılar. Çünkü Firavun ve çevresinin kendi sapkın

dinlerinden kaynaklanan birtakım imtiyazları vardı. Eğer bu batıl din değişirse Firavun bütün gücünü kaybedecekti. Hz. Musa (as)'a ve Rabbimiz'in ona vahyettiği dine de bu çarpık bakış açısıyla bakıyorlar, nasıl Firavun ve etrafındakiler halkı eziyorlarsa bu kez sistemin değişip tam tersi olacağını zannediyorlardı. Firavun ve kavminin Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'a verdikleri bildirilen aşağıdaki cevap, bu yüzeysel bakış açılarının açık bir ifadesidir:

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (Yunus Suresi, 78)

Oysa ayette bildirilen, Firavun ve çevresinin 'yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz?' şeklindeki söz konusu suçlamaları, tamamen samimiyetsiz bir iftiraydı. Hz. Musa (as) Mısır'a hakim olmayı değil, sadece Firavun'un, İsrailoğulları'nı kendisi ile göndermesini istiyordu. Hz. Musa (as)'ın talebi, köle olarak kullanılan ve sürekli zulüm altında bulunan İsrailoğulları'nın serbest bırakılması ve onların Mısır'dan gitmelerine izin verilmesiydi:

Musa dedi ki: "Ey Firavun, gerçekten, ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim."

"Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğulları'nı benimle gönder." (Araf Suresi, 104-105)

Ancak bu talebe hiçbir şekilde yanaşmayan Firavun, Hz. Musa (as)'a karşı çeşitli yöntemler denedi. Hz. Musa (as)'ın kendi sarayında büyüdüğünü hatırlatan Firavun, bununla hem Hz. Musa (as)'ı kendi düşük aklınca minnet altında bırakmaya hem de çevredeki kişilerin gözünde onu sözde küçük düşürmeye çalıştı. Dahası, Hz. Musa (as)'ın daha önceden yanlışlıkla öldürdüğü adam konusunu da gündeme getirerek onu kendi aklınca zor duruma düşürmeye çabaladı. Hz. Musa (as)'ın tüm bunlara verdiği cevap ise, kadere tam teslim ve razı olmuş örnek mümin cevabıydı. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi? Ve sen, yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerdensin." (Musa) Dedi ki: "Ben onu yaptığım zaman şaşkınlardandım. Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (Şuara Suresi, 18-21)

Konuşmasının devamında Hz. Musa (as), kendisinin saraya gelmesinin ve orada büyütülmesinin ona Firavun tarafından yapılan bir lütuf olmadığını aksine buna zulüm nedeniyle mecbur kaldığını söyledi. Ayette şu şekilde bildirilmektedir:

"Bana karşı lütuf-dediğin nimet de, İsrailoğulları'nı köle kılmandan dolayıdır." (Şuara Suresi, 22)

Hz. Musa (as), ilk başta Firavun ve çevresinden korktuğunu söylemesine rağmen, Allah'ın onu uyarması ve onunla beraber olduğunu hatırlatması sayesinde korkusuzca ve tüm açıklığıyla Firavun'a tebliğini yaptı. Firavun Hz. Musa (as)'a ilk olarak Rabbimiz'i sordu:

Firavun dedi ki: "Alemlerin Rabbi nedir?"
Dedi ki: "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)."
Çevresindekilere dedi ki: "İşitiyor musunuz?"
(Musa:) Dedi ki: "O sizin de Rabbiniz, geçmişteki atalarınızın da Rabbidir." (Şuara Suresi, 23-26)

Burada Hz. Musa (as), Firavun'un sorusuna cevap verirken atalarının dininin geçersiz olduğunu da anlatıyordu. Çünkü onların ataları da sapıklık içindeydiler. Allah geçmişteki atalarının da Rabbiydi. Nitekim Firavun bu gerçeğe cevap veremeyince, Hz. Musa (as)'ı kendi aklınca iftira ve tehditle yıldırmaya çalıştı:

(Firavun) Dedi ki: "Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz, gerçekten bir delidir."
"Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa).
(Firavun) dedi ki: "Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacağım." (Şuara Suresi, 27-29)

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi Hz. Musa (as), güçlü delil ve sözlerle Firavun'u fikren net olarak yenilgiye uğratınca, Firavun ona sözde delilik iftirasında bulunmuştur. Burada Firavun'un asıl amacı, çevresine bunu söyleyerek Hz. Musa (as)'ın etkisini kırmaya çalışmaktır. Hz. Musa (as)'ın etkileyici ve doğru sözleri Firavun'u kızdırmıştır. Ve bunun üzerine Firavun zorba karakterini bir kez daha açığa vurmuş, eğer buna devam eder ve kendisini ilah olarak kabul etmezse (Allah'ı tenzih ederiz), Hz. Musa (as)'ı hapse atmakla tehdit etmiştir.

Bunun üzerine kendisinde elçiliğinin alameti olan belgelerin, delillerin olduğunu söyleyen Hz. Musa (as), Allah'ın kendisine verdiği iki mucizeyi Firavun'a göstermiştir:

(Musa) Dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" (Firavun) Dedi ki: "Eğer doğru sözlü isen, onu getir." Bunun üzerine asasını bırakıverdi, bir de (ne görsünler) o, açıkça bir ejderha oluverdi. Elini de çekip çıkardı, bir de (ne görsün) o, bakanlar için 'parlayıp aydınlanıvermiş'. (Şuara Suresi, 30-33)

Hz. Musa (as) vasıtasıyla Allah'ın iki büyük mucizesini gören Firavun ve çevresi duydukları sözlere ve gördükleri mucizelere rağmen, büyük bir akılsızlık yaparak bunların ancak bir büyü vasıtasıyla yapıldığını düşündüler. Bu fikri birbirlerine telkin ederek bu mucizelerden etkilenmelerine engel olmaya çalıştılar:

(Firavun,) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi, 'Doğrusu bilgin bir büyücüdür. Büyüsüyle sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne buyurursunuz?" (Şuara Suresi, 34-35)

Burada ortaya konulan mantık inkarcıların genel bir mantığıdır. Kuran'daki bir çok kıssada bu tarz kişiler ve tepkiler anlatılıp bu çarpık mantık gözler önüne serilir. Ataların dinine körü körüne bağlanmaya, delillerini gördüğü halde gerçeği reddetmeye dayanan bu düşünce, sadece Firavun ve çevresindekilerin gösterdikleri bir tavır değildir. İnkarcılar tarih boyunca hep bu şekilde kendilerine sözde çıkış yolu aramışlardır. Kuran'da kendini büyük görenlerin bu çarpık bakış açısı şöyle belirtilmiştir:

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler... (Araf Suresi, 146)

Firavun ve çevresi de ortada dosdoğru yol varken bunu benimsemek yerine inkarcılığı seçiyor ve azgınlık yolunu benimsiyorlardı. Kendilerine gösterilen mucizelere rağmen Hz. Musa (as) ile mücadeleye girişmeye karar verdiler. Elbette bu, Firavun ve çevresi için baştan kaybedilmiş bir mücadeleydi. Bunun için de kendi düşük akıllarınca 'büyücü" olmakla suçladıkları Hz. Musa (as)'a kendilerince sözde rakipler bulmaya kalktılar:

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla";
"Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler." (Araf Suresi, 111-112)

Firavun, Hz. Musa (as)'ın gösterdiği mucizelerin büyücü hilesi olduğunu iddia ediyordu. Kendi düşük aklınca bu mucizeleri kendi büyücüleri vasıtasıyla ortadan kaldırabileceğini zannediyordu. Böylece Hz. Musa (as)'ı sözde etkisiz kılacak ve kendisi

daha itibarlı bir konuma gelecekti. Aslında Allah onları büyük bir yenilgiye ve helaka doğru yaklaştırıyordu. Hem de kendilerinden en emin oldukları yerden.

Kendi akıllarınca galip geleceklerinden o kadar emindiler ki buluşma yerinin ve zamanının da Hz. Musa (as) tarafından seçilmesine izin verdiler:

Dedi ki: "Ey Musa, sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?"

"Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et, bizim de, senin de karşı olamayacağımız açık, geniş bir yer olsun" dedi.

(Musa) Dedi ki: 'Buluşma zamanımız, (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun)." (Taha Suresi, 57-59)

Hz. Musa (as) ayette geçen "buluşma zamanı" için bayram gününde insanların biraraya toplanacağı bir zaman seçmişti. Çünkü bu buluşmaya bütün insanların şahit olmasını istiyordu. Hz. Musa (as)'ın bu seçiminde çok üstün bir akıl ve hikmet vardı; böylece insanlar Hz. Musa (as)'ın tebliğine ve Firavun'la büyücülerinin uğradığı yenilgiye şahit olabileceklerdi. Bu buluşma zamanını Firavun da kabul etti. Ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek büyücüleri) biraraya getirdi, sonra geldi. Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun, Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın, sonra bir azab ile kökünüzü kurutur. Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir." Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler. Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." "Bundan ötürü, tuzaklarınızı biraraya getirin, sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur." (Taha Suresi, 60-64)

HZ. MUSA (AS) KISSASINDAN AHİR ZAMANA İŞARETLER

Adnan Oktar: Taha Suresi'nde diyor ki Cenab-ı Allah Hz. Musa (as)'a, **"Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz."** Yani asası için. Sürekli Cenab-ı Allah **"korkma"** diyor Hz. Musa (as)'a. Bir korku hakim olduğu dönem. Korku yönüyle de biliyorsunuz Hz. Mehdi (as), Hz. Musa (as)'a benzer. Yani hep böyle korkulacak olayların olacağı bir ortam olacaktır. Hz. Mehdi (as) cesur olacak, fakat ortam korkulacak ortam olacak. **"Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (ayet) olarak**

bembeyaz bir durumda çıksın." Beyaz bir ele dikkat çekiliyor ahir zamanda. O eli, diyor, insanlar oturduğu yerden görecekler. Beyaz bir el, ki bu Hz. Mehdi (as)'ın elidir. İnşaAllah. Yatsı vaktinde çıkacak diyor zaten Hz. Mehdi. İnsanlar onu oturduğu yerden görecekler diyor, Hz. Mehdi (as)'ı diyor.

Sunucu: Oturduğu yerden görebilmesinin yolu da internet ve televizyon.

Adnan Oktar: Dedi ki: "Rabbim, benim göğsümü aç." Çok heyecanlı, göğsümü aç, yani bazen heyecandan kalbinde şiddetli çarpıntı oluyor Hz. Musa (as)'ın. **"Bana işimi kolaylaştır." "Dilimden düğümü çöz."** Heyecandan zaman zaman dili karışıyor Hz. Musa (as)'ın. Yani, heyecanlandığında konuşma güçlüğü çekiyor. Buna karşı, yani o durumdan kurtulmak için diyor ki, **"Ailemden bana bir yardımcı kıl," "Kardeşim Harun'u"** Yanımda diyor, yani, konuşacak birisi olsun ki heyecanlandığımda ona sözü vereyim, o devam ettirsin. Yani, dilim dolandığında. Hz. Mehdi (as)'ın da böyle bir özelliği vardır. Sağ elini sol dizine vurur diyor, Kastedilen aslında böyle bir olaydır. Yoksa sol dizine net vurma değil, mecazi anlamda. Onun da dilinde bir tutukluk olacaktır, Hz. Mehdi (as)'ın da zaman zaman. Yani heyecana bağlı olarak dilinde tutukluk olacaktır, ona dikkat çekiliyor. **"Şüphesiz Sen bizi görüyorsun."** diyor Hz. Musa (as). Şu anda da Allah bizi görüyor, her yönden, her yerden görüyor. "Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir." Ahir zamana dikkat çekiyor. Bakın diyor ki, **"onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim."** Kıyametin vaktini, bakın **"Onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim."** Demek ki zamanı geldiğinde açıklanacak. Hiç haber vermeyeceğim demiyor Allah. Neredeyse gizleyeceğim diyor. Buradan anlıyoruz ki, Resulullah (sav)'in hadislerinden de hani 7000 yılla ilgili olan hadislerden, diğer hadislerden de, bu olayın gerçekleşeceğini anlıyoruz inşaAllah.

"Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bıraksın" Hz. Mehdi (as)'a burada işaret var. Demek ki su olan bir yerde, denizin kenarında olacak Hz. Mehdi (as). Bakın diyor ki, **"su onu sahile bıraksın"** demek ki sahile yakın bir yerde olacak Hz. Mehdi (as). Kuran'da bunlar hiç böyle boş yere anlatılmaz. Birşey anlatılır orada, bir sır anlatılır. Bir hikmet vardır. Mesela, Süleyman kıssasında, Zülkarneyn kıssasında, Kehf kıssasında hepsinde bir hikmet vardır. **"Gözümün önünde yetiştirilmen için, Kendimden sana bir sevgi yönelttim."** Hz. Mehdi (as) da çok sevilecek ama sonradan. Başlangıçta herkes kaçıyor Hz. Mehdi (as)'dan. Nasıldı hadis?

Oktar Babuna: Kendi çobanından kaçan koyunlar gibi diyor.

Adnan Oktar: Evet, insanlar kaçacaklar. **"Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk."** Bak babana demiyor, annene. Yani babası yok, annesi var sadece. Hz. Mehdi (as)'ın da babası olmayacak. Yani, vefat etmiş olacak küçük yaştayken, yetimdir Hz. Mehdi (as), ona işaret ediyor. **"Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın**

olsun ve hüzne kapılmasın." Demek ki annesi öyle üzülebilecek bir insan, Hz. Musa (as)'ın annesi. Bu da bir işarettir. **"Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin."** Yani, Hz. Mehdi (as) ve Hz. İsa (as). İki kardeştirler, ayetlerimle gidin. **"İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor."** Şimdinin firavunu nedir? Darwinizm, materyalizmdir. **"Ona mülayim söz söyleyin. Umulur ki öğüt alıp düşünür veya içi titrer korkar."** Yani güzel söz söyleyin sert konuşmaktan kaçının, ağır konuşmaktan kaçının. Hakaretamiz konuşmaz Müslüman. Mülayim konuşacak. Bakın, diyor ki Cenab-ı Allah, **"umulur ki öğüt alıp düşünür"**, gururunu kırmak çok tehlikelidir insanların. Yani, bak seni nasıl hiza ettim demeyeceksin. Allah bildiriyor biz de vesile oluyoruz, diyeceksin. **"Veya içi titrer korkar"** belki Allah'tan korkar diyor Cenab-ı Allah. Bakın bir daha söylüyor, **"Dedi ki: Korkmayın çünkü ben sizinle birlikteyim, işitiyor ve görüyorum."** İşte ahirzamanın da bir işaretidir bu yani. Korku ortamında Müslüman korkmayacak. Allah'tan başka hiç bir şeyden korkmayacak. **"Dedi ki: Bizim Rabbimiz herşeye yaratılışını veren..."** Diyor ki Firavun önce, **"Dedi ki sizin Rabbiniz kimdir Ey Musa?"** Soru soruyor Musa (as)'a. **"Dedi ki: Bizim Rabbimiz herşeye yaratılışını veren..."** Bakın, ilk önce neyi anlatıyor, hangi konuyu anlatıyor? Yaratılışı anlatıyor. Biz ne yapıyoruz önce yaratılışı anlatıyoruz. İşte onun için Yaratılışçılar diyorlar. Diyor ki, **"Bizim Rabbimiz herşeye yaratılışını veren, sonra doğru yolunu gösterendir."** Sonra da din anlatılıyor doğru yol dindir, hak olan dindir. **"Firavun dedi ki"**, bakın dikkat edin, çok önemli; **"İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?"** onlar nasıl yaratıldı diyor, ilk insanlar. Var ya Darwinistler diyor ya mağara adamları, o zaman da bunlar inanıyorlar buna. Darwin'in aynı inancındalar. Ona delil getiriyor. O zaman onları açıkla bana diyor. Onlar da böyle ilkel varlıklardan insanların geliştiğine inanıyorlar. Yani Nil'in çamurlarından oluştuğuna. İlkel mahlukların sonradan evrimleşip, geliştiğine inanıyorlar. O zamanın evrimcisi bak Hz. Musa (as) ile ilk konuştuğu konu bu. Yaratılış konusu üstüne konuşuyor. Ve sorusu da bu. **"Dedi ki ilk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?"**, o zaman onu bana anlat diyor. **"Dedi ki"**, Hz. Musa (as) cevap veriyor, **"Bunun bilgisi Rabbimin Katında bir kitaptadır."** Tabi ayetin ilk anlamı, kaderde o Allah Katında bellidir, herşeyi Allah yaratmıştır, onları da Allah yaratmıştır. Kaderinde olduğu için bütün insanlık yaratılıyor, onlar da kaderde neyse o şekildedir diyor. Ama ikinci bir işari anlamı olarak da Rabbimin Katında bir kitaptadır bunun cevabı. Bir kitap. Ahir zamandaki herhangi bir kitap olabilir. Herhangi bir eser olabilir. Yani onu, Darwinistlere haber veren herhangi bir eser. Buna da işaret eder aynı zamanda. Yani işari mana olarak. Ama ilk anlamı budur. **"Benim Rabbim, şaşırmaz ve unutmaz."** Diyorlar ya onlar, yani tesadüfen oldu herşey. Cenab-ı Allah tesadüfün olmadığını bildiriyor, **"Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz"** diyor, buna cevap veriyor. "Ki Rabbim yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı." Yani yeryüzünü, bu sefer de bak yaratılış, kainatın yaratılışını söylüyor. Biz ne yapıyoruz, Big Bang'i anlatıyoruz, kainatın yaratılışını anlatıyoruz. Bakın bütün peygamberler, yaratılışı, dünyanın yapısını, ilk onların kafasına takılan konuları anlatıp ikna ediyorlar. **"Onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi."** Yani bütün herşeyi Allah yaratır diyor,

"böylelikle bununla her tür bitkiler ve çiftler çıkardık." Bak bu sefer bitkilerin yaratışını anlatıyor. **"Ve çiftler"**, çift olarak bütün bitkiler yaratılmış diyor. Daha yeni anladı biyoloji bilimi, çiftler olarak yaratıldığını bitkilerin. Değil mi? Erkek, dişi organ olduğunu daha yeni anladı. **"Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda sağ duyu sahipleri için elbette ayetler vardır."** Yani aklı başında normal düşünenler için ayetler vardır, diyor Cenab-ı Allah. **"Yiyin"** diyor bütün nimetlere, meyvalara, sebzelere herşeye dikkat çekiyor Cenab-ı Allah. **"Hayvanlarınızı otlatın"**, bak önce bitkiler sonra hayvanlardan. Yani kuzular, keçiler, koyunlar artık ne varsa hepsi. Hayvanlarınızı otlatın yani Allah'ın verdiği nimetleri de düşünün diyor Allah. **"Şüphesiz"** diyor Allah, **"Bunda sağ duyu sahipleri için elbette ayetler vardır. Sizi ondan yarattık ona geri vereceğiz"** yani topraktan yaratıldınız bu sefer de ölümü anlatıyor. Geri toprağa döneceksiniz. Sizi bir kere daha oradan çıkaracağız. Yerden kalkıp canlanacaksınız ahirete geçeceksiniz diyor. **"Andolsun"** diyor bak, Cenab-ı Allah, **"Biz ona ayetlerimizin tümünü gösterttik fakat o yalanladı ve ayak diretti."** Şimdi ne yapıyorlar, hem yalanlıyorlar hem ayak diretiyorlar. **"Dedi ki: Ey Musa, sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?"** Yani sıkışınca bu sefer siyasi suç itham etme. Çete suçlamasında bulunuyor, yani bir örgüt olarak devleti mi yıkacaksın, bize mi zarar vereceksin, nedir yani senin çıkarın? "**Ey Musa sen bizi sihrinle, büyü yapıyorsun**" diyor yani yalan yaptıkların diyor. **"Yurdumuzdan"** yani milliyetçi bir söylem kullanarak ona karşı bir psikolojik baskı yapmaya çalışıyor. Sahtekarlık yaparak. **"Sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?"** Bize zarar vereceksin diyor, yıkacaksın, sistemimizi yıkacaksın. Madem böyle biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz. Şimdi bizim karşımıza değil mi onlar da uydurma izahlarla geliyorlar, işte abuk subuk izahlarla geliyorlar görüyorsunuz. **"Şimdi bir buluşma zamanı ve yeri tespit et. Bizimle senin de karşı olamayacağımız açık ve geniş bir yer olsun."** Biz ne yapıyoruz şu an. Bütün milletin gözünün önünde televizyonlarda tartışıyoruz. Bakın, ayet ne diyor? **"Bizim de senin de karşı çıkamayacağımız açık, geniş"**, geniş niçin, bütün halk duysun. **"Musa dedi ki buluşma zamanımız bayram günü, bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti olsun."** En kalabalık olduğu vakti seçelim diyor. En fazla kitleye hitap edelim diyor. **"Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti hileli düzenini biraraya getirdi sonra geldi."** Yani birçok adamlarını, profesörlerini, doçentleri ne varsa kendi kafasına göre, onları topluyor, o devre göre. **"Musa onlara dedi ki size yazıklar olsun, Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın sonra bir azap ile kökünüzü kurutur"**, Allah bir bela verir size diyor, ekonomik çöküntü olabilir başka türlü olabilir, di mi herşey olabilir. **"Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir"** diyor Hz. Musa (as). **"Bunun üzerine kendi aralarında durumlarını tartışmaya ve gizli konuşmalara başladılar"** tam bir masonik yöntem bu. Bak, üst elit tabaka kendi aralarında durumlarını tartışmaya ve gizli konuşmalara başladılar. Masonluğun özelliği gizliliktir. Ketumiyet ve gizlilik. O devrin masonudur firavun. Ve o devirden kalma yazılarda sembollerde bütün masonik sembolleri görüyoruz. Yani bütün masonik semboller vardır, Firavun da o devrin masonudur. Yani

meşriki azamdır yani en yüksek dereceli masondur. **"Dediler ki bunlar herhalde iki sihirbazdır."** Onların aleyhinde propagandaya başlıyorlar. O devrin basını, televizyonu, radyoları. **"Sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp çıkarmak"**, bak, iftiraya bak yani halkı en tahrik edecek şey bu diyorlar. Yani onları vatanını milletini elinden alacak senin diyor, yok edecek seni diyor. **"Ve örnek olarak, tutturduğunuz yolunuzu, dininizi yok etmek istiyor."** Ahir zamanda çıkacak İstanbul'daki hoca ne diyecekti Hz. Mehdi (as)'a?

Sunucu: Evet, dinimizi yok ediyor, dinsizliğe sevk ediyor diyecekti evet.

Adnan Oktar: Bu ne diyor? Örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu dininizi yok etmek istiyorlar bak, dininizi yok etmek istiyorlar. Aynısı, Hz. Mehdi (as)'a olan hitabın aynısı. Tarih değişiyor vakalar değişmiyor. Allah'ın sünneti değişmiyor hep aynı. **"Bundan ötürü tuzaklarınızı biraraya getirin"**, bak tuzak hazırlıyorlar Hz. Mehdi (as)'a. O zaman da Hz. Musa (as)'a yapıyorlar. **"Sonra gruplar halinde gelin"**, yani onlara meydan okuyor Hz. Musa (as). **"Bundan ötürü sonra tuzaklarınızı biraraya getirin, sonra gruplar halinde gelin"** beşer beşer, onar onar yani hepiniz gelin diyor. Ne kadarınız varsa diyor, gelin. **"Bugün üstünlük sağlayan gerçekten kurtulmuştur."** Ama bunlar tabi meydan okuyorlar, bundan ötürü bak tuzaklarınızı bir araya getirin sonra gruplar halinde gelin, bugün üstünlük sağlayan gerçekten kurtulmuştur. **"Ey Musa dediler ya sen at, asanı, önce veyahut biz atalım."** Yani ya sen tartışmaya başla ilk delilini ver ya biz atalım diyorlar. Bak **"tuzaklarınızı biraraya getirin sonra gruplar halinde gelin, bugün üstünlük sağlayan gerçekten kurtulmuştur."** Önce bir oyun hazırlıyorlar. İnşaAllah. **"Dedi ki, hayır siz atın, sonra hemen ne görsün sihirlerinden dolayı ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü"** yani Darwinistler de öyle deliller veriyor ki insanlar hakikaten varmış zannediyorlar. Halbuki çizim, değil mi buna rekonstrüksiyon diyorlar. Hayali çizimler. **"Kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü"** diyor. **"Musa bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı"** yani, bunlarla nasıl ben yapacağım. **"Korkma dedik"** diyor Allah bak bir daha **"korkma dedik"**. **"Muhakkak sen üstün geleceksin."** Hz. Mehdi (as) da yani illa ki üstün gelecek. **"Sağ elindekini atıver onların yaptıklarını yutacaktır. Çünkü onların yaptıkları yalnızca büyücü hilesidir, büyücü ise nereye varsa kurtulamaz."** Sağ elindekini atınca ne ispat ediyor, Yaratılışı ispat ediyor. Çünkü hepsini yutuyor, bir anda yılan oluşuyor. Evrim yok. Evrimin olmadığını görüyorlar. Değil mi? bak, **"Çünkü onların yaptıkları yalnızca büyücü hilesidir büyücü ise nereye varsa kurtulamaz. Bunun üzerine büyücüler secdeye kapandılar."** İmana geliyorlar. **"Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik dediler."** Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik. Yani hak peygamber olduklarına, diyor onların getirdiği hak dine iman ettik diyorlar. **"Firavun dedi ki, ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi?"** O zamanın işte iddia edilen Ergenekon örgütü. O zamanın firavunu ve deccali. Bak, ona

sorulacak yani iman etmek için adamın iddiasını görüyor musun? Yani alçağın ifadesine bakın. Sen kimsin?

"Şüphesiz o size büyüyü öğreten büyüğünüzdür." Yani Hz. Musa (as)'ı da küçük düşürmeye çalışıyorlar. Büyüyü size o öğretti diyor. Zaten büyü diyor yaptıklarınız yalan diyor ve Hz. Musa (as)'ı suçluyor. **"O halde ben de ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim"** tam iddia edilen Ergenekon örgütünün zulüm yöntemlerinden, **"Keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım."** Asacağım sizi diyor. **"Siz de elbette hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız"** yani haşa Allah'ın azabı mı benim azabım mı o zaman anlayacaksınız diyor. Haşa. **"Dediler ki bize gelen apaçık delillere"**, şimdi biz de şimdi apaçık delil veriyoruz değil mi **"ve bizi Yaratana seni asla tercih edip seçmeyiz."** Meydan okuyorlar. Asla sana bağlanmayız diyorlar.

"Neyde hükmünü yürütebileceksen durmaksızın hükmünü yürüt." Elinden geleni arkana koyma diyorlar. **"Sen yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin."** Başka da birşey yapamazsın diyorlar. En fazla şehit edersin. O da zaten aradığı birşey. MaşaAllah. **"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik"** diyor, elhamdülillah maşaAllah. **"Günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak sürüklediğin suçumuzu bağışlasın."** İddia edilen Ergenekon örgütü nasıl insanlara suç işletiyor, cinayet işletiyor, ahlaksızlık yaptırıyor, bak diyor ki, **"günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak"**, şu anda da zorlayarak insanlara ahlaksızlık yaptırıyorlar, o değil mi iddia edilen Ergenekon örgütüne zorla üye ediyorlar insanı. **"Sürüklediğin"**, bak sürükleme ne demek, zorlamak. **"Suçumuzu bağışlasın Allah"** diyor. Daha hayırlıdır, daha süreklidir. **"Allah daha hayırlıdır ve daha süreklidir"** diyor. Cenab-ı Allah. **"Gerçek şu ki kim Rabbine suçlu günahkar olarak gelirse hiç şüphe yok onun için cehennem vardır onun içinde ne ölebilir ne dirilebilir."** Ölmeyi diliyorlar fakat ölemiyorlar. Kurtulmak istiyor kurtulamıyor. Ayet ona dikkat çekmiş.

"Kim ona iman edip salih amellerde bulunarak ona gelirse işte onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır içlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adnen cennetleri de onlarındır. Ve işte bu arınmış olanların karşılığıdır." Adnen. Peygamberimiz (sav) de biliyorsun Ben-i Adnan'dır. Evet onun soyudur. Evet güzel bir isim. Kuran'da geçen bir isim. Kendi ismim olduğundan da çok hoşuma gidiyor tabi, maşaAllah.

KURAN'DA MISIR HÜKÜMDARLARININ ÜNVANLARI

Eski Mısır tarihi boyunca bu ülkede yaşamış olan tek peygamber Hz. Musa (as) değildir. Hz. Yusuf (as) da Hz. Musa (as)'dan çok daha önce Mısır'da yaşamış bir peygamberdir.

Kuran'da bildirilen Hz. Musa (as) ile Hz. Yusuf (as) kıssalarında önemli bir bilgi daha vardır. Hz. Yusuf (as) zamanında yaşayan Mısır hükümdarını tanımlamak için Kuran'da "melik" kelimesi geçer:

Hükümdar (melik) dedi ki: "Onu (Yusuf'u) bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (Yusuf Suresi, 54)

Buna karşılık, Hz. Musa (as) zamanında yaşayan hükümdar için Kuran'da "Firavun" kelimesi kullanılmaktadır:

Andolsun, Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullar'ına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (İsra Suresi, 101)

Mısır'ın bu iki yöneticisinin farklı isimlendirilmesinin nedenini tarihi kayıtlar bize açıklamaktadır. Firavun kelimesi aslında eski Mısır'daki kraliyet sarayına verilen isimdi. Eski krallık döneminde hükümdarlar bu ismi kullanmıyorlardı. Firavun kelimesinin ülkenin başındaki kişinin ismi haline gelmesi, Mısır tarihinin "Yeni Krallık Dönemi"nde olmuştur. Bu dönem 18. hanedan ile başlamış (M.Ö. 1539-1292) ve 20'inci hanedanlığa gelindiğinde (M.Ö. 945-730) "firavun" kelimesi saygı amacıyla kullanılan bir söz halini almıştır.

İşte Kuran'daki mucizevi üslup burada bir kez daha ortaya çıkmaktadır: Hz. Yusuf (as)'ın hayatı Eski Krallık dönemine denk gelmektedir ve bu nedenle Mısır hükümdarı için "firavun" değil "melik" kelimesi kullanılmıştır. Mz. Musa (as)'ın hayatı ise Yeni Krallık dönemine denk geldiği için Mısır hükümdarı Kuran'da "firavun" olarak tanımlanmıştır.

Elbette böyle bir ayrım yapabilmek için, Mısır tarihini bilmek gerekir. Oysa başta da belirttiğimiz gibi Eski Mısır'ın tarihi, Mısır alfabesinin okunamaması nedeniyle, 4. yüzyılda tamamen unutulmuş ve ancak 19. yüzyılda yeniden çözülmüştür. Dolayısıyla Kuran'ın vahyedildiği dönemde hiç kimsenin Eski Mısır tarihi hakkında detaylı bir bilgisi yoktur. Bu husus, Kuran'ın Allah sözü olduğunu ispat eden sayısız delilden biridir.

HZ. MUSA (AS)'IN BÜYÜCÜLERLE MÜCADELESİ

Hz. Musa (as)'a karşı mücadele etmeleri için Mısır'ın dört bir yanından toplanan bütün sihirbazlar, Firavun'a geldiler. Firavun kendisinin mutlaka üstün geleceğini zannediyordu. Böyle bir mücadelenin ardından o ve çevresindekiler kendi

hükümdarlıklarını koruyacaklardı. Firavun ve çevresi kendi düşük akıllarınca böyle bir düzen planlarken, düzen kurucuların en büyüğünün ve en hayırlısının Allah olduğunu tamamen göz ardı etmişlerdir. Oysa Allah, inkar edenlerin tüm tuzaklarını bozandır ve sonunda üstün gelenler sadece salih müminlerdir. Büyücüler ise bu mücadeleyi kazanırlarsa Firavun'dan nasıl bir armağana ulaşacaklarını merak ediyorlardı:

"Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler." Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?", "Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (Araf Suresi, 112-114)

Firavun, kendince saltanatını pekiştirecekti, büyücüler de Firavun'a yakın olacak ve menfaat elde edeceklerdi. Bir tarafta Mısır'ın tüm bilgin büyücüleri, diğer tarafta ise daha önceden tanıdıkları ve köle bir kavmin mensupları olan Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as) vardı. Kimin önce başlayacağına Hz. Musa (as)'ın karar vermesini kabul ettiler:

"Ey Musa" dediler. Ya sen (asanı) at veya önce biz atalım."
Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (ne görsün), sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (Taha Suresi, 65-66)

Sihirbazlar sihirlerini atınca ipler ve asalar kendilerine koşuyormuş gibi gözüktü. Ayette haber verildiği gibi, herkes göz aldanmasıyla ipleri ve asaları koşar gibi görmüştü.

Dikkat edilirse ayette **"koşuyormuş gibi göründü"** denmektedir. Yani gerçek bir koşma olayı yoktur, sadece bakan insanlara öyle gözükmüştür. Başka bir ayette de yapılan sihrin yine yalnızca göz aldanması olduğu ve bu şekilde insanların etkilendiğini Allah şöyle haber verir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Firavun'un büyücüleri, sergiledikleri ilüzyon numaralarıyla halk üzerinde büyük bir itibar kazanmış durumdaydılar. Bunu ise Firavun'un saltanatını güçlendirmek için kullanıyorlardı. Her türlü büyüyü 'Firavun'un gücü adına" yapıyorlar ve böylece Firavun sistemini ayakta tutuyorlardı. Firavun ise bu büyücülere maddi çıkar sağlıyordu. Kısacası ortada karşılıklı oluşturulmuş bir menfaat ilişkisi vardı.

İşte büyücüler de Hz. Musa (as) ile mücadeleye girerken, Firavun'un Allah'ın takdiri dışında bir gücü olmadığını bildikleri halde, sırf çıkar elde etmek ve onun yanında iyi konuma gelebilmek için asalarını attılar. Bunu yaparken kendi akıllarınca

kazanacaklarından çok emindiler ve üstün geleceklerini söylediler. Oysa üstün gelecek olan sadece Allah'ın taraftarlarıdır.

Onlar da, iplerini ve asalarını atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlüğü adına, hiç tartışmasız, üstün olanlar gerçekten bizleriz" dediler. (Şuara Suresi, 44)

Büyücülerin yaptıkları gösteriler hileli bile olsa görenlerden bazılarını etkiliyordu. Allah, korkmaması için Hz. Musa (as)'a hatırlatmada bulundu:

Musa, bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı.
"Korkma" dedik. "Muhakkak sen üstün geleceksin."
"Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 67-69)

Hz. Musa (as), Rabbimiz'in bu hatırlatması üzerine hemen büyücülere dönerek onların yaptıklarının bir büyü olduğunu ve Allah'ın onu geçersiz kılacağını haber verdi:

... Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah, bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez." (Yunus Suresi, 81)

Ayette haber verilen bu sözlerinin ardından Hz. Musa (as) da asasını attı. Sonuç, büyücüler için dehşet vericiydi. Onlar bir şeyleri koşuyormuş gibi göstermeye çalışıp insanları kandırırken Hz. Musa (as)'ın asası onların tüm büyülerini yutmuştu. Allah bu olayları ayetlerde şöyle haber vermektedir:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor.
Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı.
Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Hz. Musa (as)'ın asası, büyücülerin yaptıkları gibi bir ilüzyonla değil, gerçekten mucizevi bir şekilde hareket etmiştir. Büyücüler Hz. Musa (as)'a bir tuzak kurmuşlardır. Ancak tuzak kurucuların en hayırlısı olan Allah, Hz. Musa (as)'a onların tuzaklarını geçersiz kılan bir tuzak kurdurmuştur. Böylece büyücülerin tuzakları kendi başlarına geçmiş, Allah bir mucize yaratarak asayı canlı bir varlığa dönüştürmüştür. Sonuçta inkar edenler Firavun'un büyücülerinin galip geleceğini düşünürken çok farklı bir sonuç ortaya çıkmış ve Hz. Musa (as) galip gelmiştir. Böylece herkes Allah'ın vaadinin hak olduğunu

görmüştür. Allah Hz. Musa (as)'ı lütfuyla desteklemiş ve Hz. Musa (as) Rabbimiz'in mucizesi vesilesiyle yeryüzünün o devirdeki en güçlü sistemlerinden birine karşı galip gelmiştir.

HZ. MUSA (AS) DÖNEMİN DARWİNİZM PUTUNU YIKMIŞTIR

Eski Mısırlıların batıl inanışlarına göre, **"Yılan, kurbağa, solucan ve fareler, su baskınlarıyla taşan Nil ırmağının çamurlarından oluşmaktadır."** Yani, Darwinizm'in en temel iddialarından biri olan **"canlıların tesadüfler sonucunda balçıklardan"** oluştuğu yanılgısı Eski Mısır'da da yaygın olan bir inanıştır. Dolayısıyla Hz. Musa (as) tebliğ yapmaya başladığında, Allah'ın kendisine lütfettiği mucizelerle, ilk olarak Mısırlıların bu batıl inanışlarını ortadan kaldırmaya yönelmiştir yani evrimci düşünceyi yok etmiştir. Hz. Musa (as) Firavun'a tebliğ yapmaya gittiğinde, tıpkı günümüzde Darwinistlerin sorularına ve mantık örgülerine benzer şekilde, Firavun da ona **"İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir"** (Enbiya Suresi, 51) diye sormuştur. Hz. Musa (as) ise Allah'ın ilhamıyla, **"Bunun bilgisi Rabbim'in Katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz"** (Enbiya Suresi, 52) şeklinde cevap vermiş ve ispatları ve delilleriyle Yaratılış'ı anlatmıştır.

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında, cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) O HEMEN HIZLA KOŞAN (KOCAMAN) BİR YILAN (OLUVERMİŞ).

Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Enbiya Suresi, 20-21)

"Sağ elindekini atıver, ONLARIN YAPTIKLARINI YUTACAKTIR; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Enbiya Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) ONUN ÇEVİK BİR YILAN GİBİ HAREKET ETTİĞİNİ görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, cansız bir odun parçası, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiş, Hz. Musa (as)'ın karşısında olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

FİRAVUN'UN YANINDAKİ BAZI KİŞİLERİN İMAN ETMESİ

Hz. Musa (as) ile karşısındakiler arasındaki mücadele, Firavun, sonradan iman eden kişiler ve seyreden halk için hiç beklenmeyen bir sonuçla bitmiş oluyordu. Kazanacaklarından ve kendilerinden emin ve mağrur olan söz konusu kişiler kaybetmişlerdi. Hem de bu, bütün Mısır halkının gözü önünde açık bir mağlubiyetti. Bunun Hz. Musa (as)'ın karşısındaki kişiler üzerindeki etkisi ise çok daha büyük oldu. Onların yaptığı bir göz aldanmasıydı. Bunun gerçek olmadığını çok iyi biliyorlardı. Hazırladıkları düzeneklerle, hileyle insanları kandırıyorlar ve kendilerinin ve dolayısıyla Firavun sisteminin sözde ilahi bir özelliği varmış gibi (Allah'ı tenzih ederiz) gösteriyorlardı. Oysa Hz. Musa (as) apaçık bir mucizeyle gelmişti. Gerçekten Hz. Musa (as)'ın asası onların düzeneklerini yutmuştu. Bunun üzerine bu kişiler, bunun gerçek bir mucize olduğunu ve Allah'ın varlığının ve Hz. Musa (as)'a olan desteğinin bir delili olduğunu anladılar ve hemen iman ettiler:

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. “Alemlerin Rabbine iman ettik” dediler. “Musa'nın ve Harun'un Rabbine...” (Araf Suresi, 120-122)

Galip geleceğinden son derece emin olan ve halkın önünde Hz. Musa (as)'a karşı mücadeleye girişen Firavun yenilmiş ve önceden onun yanında olan kişiler de Hz. Musa (as)'a iman etmişti. İlk başta Firavun söz konusu kişilerin iman etmelerini kabullenemedi. Çünkü sapkın inancına göre herşeyin (insanların dahi) sahibi kendisiydi ve iman etmeleri için de insanlara onun izin vermesi gerektiğini zannediyordu:

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (Araf Suresi, 123)

Zalim tavrını ortaya koyan Firavun hemen çarpık mantığıyla haklı çıkmaya çalıştı. Daha önceden ona hizmet eden kişiler yenilmiş ve Hz. Musa (as)'a iman etmişlerdi. Firavun'un da bu mucizeyi görüp imana gelmesi gerekirken, aksine o kendisinin de yalan olduğunu bildiği düzmece yorumlar yaptı ve senaryolar kurdu. Onun düşük aklına göre, eskiden yanında olan kişiler Hz. Musa (as) ile beraber hareket etmiş ve Mısır'da hakim olmak için böyle bir şey düzenlemişlerdi. Firavun bu çarpık mantığıyla çok çirkin iftiralarda bulundu. Ayette şu şekilde bildirilmiştir:

... Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür... (Taha Suresi, 71)

İşte Firavun, Allah'ın apaçık olan ayetlerini, mucizesini görmesine rağmen kendince böyle direnip karşı koyuyordu. Kuşkusuz bu, en değişmez inkarcı mantıklarından birisidir. İnkarda direnen insanlar, en açık mucizeyi görseler bile onu yalanlayacak bir ruh hali içinde olurlar. Kendi inkarlarını kendi akıllarınca sözde meşrulaştırmak için her türlü mantık dışı yola saparlar. Firavun'un gösterdiği katı inatçılık, Allah'ın varlığını, birliğini, dininin hak olduğunu kabul etmek istemeyen sayısız inkarcıda da her devirde ve her toplumda görülür.

Ancak Firavun bu inatçılığın kendisini kurtarmayacağını biliyordu. Kendi yanındaki kişilerin yenilmesi ve sonra da iman etmeleri nedeniyle halk gözündeki otoritesi sarsılmıştı. Bu durumu düzeltmesi ve bir şekilde toplumdaki baskısını sürdürmesi gerekiyordu. Bunun üzerine zora başvurdu ve iman eden bu kişileri işkenceyle öldürmekle tehdit etti. Fakat söz konusu kişiler Allah'ın ayetinin gerçek olduğunu açıkça görmüşler ve tümüyle O'na yönelip dönmüşlerdi. Ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

... O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliymiş öğrenmiş olacaksınız." Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla tercih edip-seçmeyiz. Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (Taha Suresi, 71-73)

(Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimiz'e döneceğiz" dediler. Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimiz'in ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (Araf Suresi, 125-126)

“Hiç zararı yok” dediler. “Çünkü biz gerçekten Rabbimiz'e dönücüleriz. Doğrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimiz'in bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz.” (Şuara Suresi, 50-51)

Ayetlerde haber verildiği gibi iman eden bu kişiler, Firavun'un tehditlerine karşı kararlılık göstermiş, ona boyun eğmemişlerdir. Çünkü artık onlar öldürülseler bile üstün ve güçlü olan, herşeyi yaratan ve herşeyin Rabbi olan Allah'a döneceklerine gönülden iman etmişlerdir. Eski ahlak ve tavırlarını ise Rabbimiz'in bağışlayacağını ummuşlardır. Çünkü Allah çokça bağışlayan ve esirgeyendir.

Bu olaydan sonra, Firavun, çevresine yaptığı baskıyı arttırdı. Halkı alabildiğince sindirmeye çalıştı. Firavun'un bu baskısı nedeniyle Hz. Musa (as)'ın kavminin içinde sadece gençlerden oluşan bir grup dışında kimse iman etmedi. Firavun'un yanında iken sonradan iman eden kişilerin gösterdikleri samimiyet ve cesaret, söz konusu kişiler dışında kavmin geneli tarafından gösterilmedi. O dönemde yaşayan insanların büyük kısmı Allah korkusundan yoksun oldukları ve Allah'ın gücünü takdir edemeyip aciz insanlardan korktukları için iman etmediler. Bu gerçeği Allah Kuran'da şöyle bildirir:

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (Yunus Suresi, 83)

Hz. Musa (as)'a iman edenler arasında yer alan kişilerden biri ise, bizzat Firavun'un eşiydi. Firavun ile birlikte pek çok dünyevi nimetin içinde yaşayan bu şerefli hanım, Allah'a iman ederek hem bu nimetleri terk etmeyi hem de Firavun tarafından şiddetli bir belaya uğramayı göze almıştı. Bu, kuşkusuz çok samimi ve derin bir imanın göstergesidir. Nitekim Allah Kuran'da Firavun'un eşini de örnek bir mümin kadın olarak, Hz. Meryem'le beraber saymaktadır:

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: “Rabbim bana Kendi Katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar.” (Tahrim Suresi, 11)

Firavun'un eşinin bu samimi imanı, kuşkusuz Kuran'da da bildirildiği gibi tüm Müslümanlara güzel bir örnektir. Bu salih mümin, dünyaya yönelik tüm hırslardan sıyrılmış, gerçek yaşamın ahiret olduğunu anlamıştır. Kısa dünya menfaatlerini -ne kadar şaşaalı görünseler de- sonsuz cennet nimetlerine tercih etmemiştir. Allah'a kendisine cennette bir barınma yeri vermesi için dua etmiştir. Elbette bu samimi dua ve gönülden ahirete yönelmiş karakter her Müslümanın sahip olması gereken bir karakterdir.

SARAYDAKİ İNANAN KİŞİ

H z. Musa (as)'a Allah'ın lütfettiği mucizelere rağmen Firavun ve çevresindekiler Hz. Musa (as)'a direndiler. Kibir ve inatçılıkları nedeniyle inkarda direttiler ve gördüklerinin bir büyü ve Hz. Musa (as)'ın da bir büyücü olduğu yalanını ileri sürdüler. Dahası, Hz. Musa (as) ve ona inananları yıldırmak için yeni planlar yapmaya, onlara karşı çeşitli baskı ve işkenceler tertip etmeye başladılar. Şüphesiz bu onların yeterince akledememelerinin bir neticesiydi. Allah'ın salih müminlerin aleyhine asla yol vermeyeceğini bilmiyorlar, en baştan yenilgiye uğramış olduklarını fark edemiyorlardı. Ayetlerde söz konusu kimselerin kurdukları tuzaklar şöyle bildirilmektedir:

Andolsun, Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik;

Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (Mümin Suresi, 23-27)

Firavun kendi düşük aklınca Hz. Musa (as)'ın mücadelesini engelleyebilmek için bu mübarek insanı şehit etmeyi dahi planlıyordu. Firavun kendi çıkarlarının bozulmasını istemiyordu. Eğer Hz. Musa (as) güçlenirse kendisi halka istediği gibi hükmedemeyecekti. Bu nedenle de büyük bir yalan söyleyerek, Hz. Musa (as)'ı fesat çıkarmakla suçlayıp onun şehit edilmesini makul göstermeye çalışıyordu. Fakat bu sefer de Allah, Hz. Musa (as)'a destek olması için Firavun'un ailesinden bir kişiyi gönderdi ve bu mümin kişi Firavun'un zorbalığına itiraz etti:

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez. Ey kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." İman eden (adam) dedi ki: "Ey kavmim, ben o fırkaların gününe benzer (bir günün

felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum. Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez. Ve ey kavmim, doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum. Arkanızı dönüp kaçacağınız gün; sizi Allah'tan koruyacak yoktur. Allah, kimi saptırırsa artık onu doğruya yöneltecek bulunmaz. Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır. Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (Mümin Suresi, 28-35)

Saraydaki iman eden kişinin bu uyarısı, kibir ve inatla kalbi kör olmuş olan Firavun'u fazla etkilemedi. Bu sözlerin çevresinde de etkisiz olması için kendisini ve tüm Mısır kavmini uyaran bu Müslümanı kendi düşük aklınca alaya almaya çalıştı. Yardımcısı olan Haman'a dönerek kendince alaycı bir şekilde kendisine yüksekçe bir kule yapmasını istedi:

Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman, bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim. Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (Mümin Suresi, 36-37)

Şüphesiz bu, Firavun'un ne kadar büyük bir sapkınlık içinde olduğunu ve akletmekten tamamen yoksun olduğunu göstermektedir. Firavun Hz. Musa (as)'ın kendisine tebliğ ettiği gerçeği, yani Allah'ın apaçık olan varlığını ve birliğini kavrayamıyordu. Kendi düşük aklınca Allah'ın yalnızca gökte olduğunu düşünüyordu ve kendince alaycı bir şekilde Hz. Musa (as)'ı yalanlamış oluyordu. Oysa Allah zamandan ve mekandan münezzeh olandır. Firavun'u da, onun sahip olduğu tüm serveti de, tüm evreni ve içindekileri de yoktan yaratan Rabbimiz, her yeri kuşatmış olandır. Tarih boyunca Firavun zihniyetine sahip olan ve tavırlarını düzeltmeyen binlerce insan yaşamış, her biri de Allah'ın üstün gücü ve kudreti karşısında apaçık yenilgiye uğramışlardır. Firavun'un ailesinde olup da gizlice iman eden mümin kişi de, Firavun'un bu tavrına karşı onlara açıkça Allah'ın ve ahiretin varlığını anlatmaya başladı. Onları azapla uyardı. Anlattığı hakikate inanmalarını ve ona tabi olmalarını istedi:

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, siz bana tabi olun, ben sizi doğru yola iletip-yönelteyim. Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılınan yurt odur. Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. Ey kavmim, ne oluyor ki ben sizi kurtuluşa çağırıyorken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz. Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah')a çağırıyorum. İmkanı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdırlar. İşte size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben de işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah, kulları pek iyi görendir. Sonunda Allah, onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (Mümin Suresi, 38-45)

Firavun ve çevresi kendi içlerinden gelen bu salih müminin uyarılarına da kulak tıkadılar. Bunca delile rağmen inkarlarının ve zorbalıklarının karşılığı ise, tevbe edip tavırlarını değiştirmedikleri için azap olacaktı.

KURAN'DA GEÇEN "HAMAN" KELİMESİ ESKİ MISIR YAZITLARINDA DAYER ALMAKTADIR

Kuran'da Eski Mısır hakkında verilen bilgilerin bazıları yakın zamana kadar gizli kalmış tarihsel bilgileri açığa çıkarmaktadır. Bu bilgiler, Kuran'daki her kelimenin belirli bir hikmete göre kullanıldığını da bize göstermektedir.

Kuran'da Firavun'la birlikte adı geçen kişilerden birisi "Haman"dır. Haman, Kuran'ın 6 ayrı ayetinde, Firavun'un en yakın adamlarından biri olarak zikredilir.

Buna karşılık Tevrat'ta Hz. Musa (as)'ın hayatını anlatan bölümde, Haman'ın adı hiç geçmez. Fakat Haman ismi Eski Ahit'in sonraki bölümlerinde, Hz. Musa (as)'dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış, ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil Kralının yardımcısı olarak geçmektedir. Mısır hiyeroglifinin bundan yaklaşık 200 yıl önce çözülüp, eski Mısır yazıtlarında "Haman" isminin bulunmasıyla ise gerçek bilgi ortaya çıkmıştır.

O zamana kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. Eski Mısır dili hiyeroglifti ve çağlar boyunca bu dil varlığını sürdürdü. Fakat M.S. 2. ve M.S. 3. yüzyılda Hıristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve sona erdi. Hiyeroglif yazısının

kullanıldığı bilinen en son tarih M.S. 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutuldu ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmadı. Ta ki bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine dek…

Eski Mısır hiyeroglifi 1799 yılında, *Rosetta Stone* adı verilen ve M.Ö. 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözüldü. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metinin de yardımıyla tabletteki eski Mısır yazısı çözülmeye çalışıldı. Tabletin tüm çözümü, Jean-Françoise Champollion adlı bir Fransız tarafından tamamlandı. Böylece unutulan bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış oldu. Bu sayede eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında bir çok şey öğrenildi.

Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye daha erişilmiş oldu: "Haman" ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçiyordu. Viyana'daki Hof Müzesi'nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz ediliyordu. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanıyordu. *(Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichs' sche Buchhandlung)*

Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan "Yeni Krallıktaki Kişiler" sözlüğünde ise, Haman"dan **"Taş ocaklarında çalışanların başı"** olarak bahsediliyordu. *(Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I,1935, Band II, 1952)*

Ortaya çıkan sonuç önemli bir gerçeği ifade ediyordu. Haman, Kuran'a karşı çıkanların iddiasının aksine, aynen Kuran'da geçtiği gibi Hz. Musa (as) zamanında Mısır'da yaşayan bir kişiydi ve Kuran'da bahsedildiği gibi o, Firavun'a yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişiydi.

Nitekim Kuran'da, Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir mutabakat içindedir.

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)

Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kuran'ın gerçekten Allah Katından olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Zira Kuran'da Peygamberimiz (sav) devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgi mucizevi şekilde bizlere haber verilmişti.

İSRAİLOĞULLARI'NDAN BAZI KİMSELERİN GÖSTERDİĞİ KÖTÜ AHLAK ÖZELLİKLERİ

Firavun'un topladığı kişilerle olan karşılaşmasından sonra Hz. Musa (as) uzun bir süre daha Mısır'da kaldı. Bu süre içinde Firavun'un Hz. Musa (as) ve İsrailoğulları'na yönelik baskıları devam etti. Hz. Musa (as) bir yandan Firavun ve onun baskılarıyla uğraşırken diğer yandan da İsrailoğulları'nı sabra davet ediyordu. İsrailoğulları'nın bir kısmı ise Hz. Musa'dan önce de sonra da baskı olduğunu ve değişen bir şey olmadığını söyleyerek, Hz. Musa (as)'a karşı saygıya uygun olmayan bir tavrı gösteriyorlardı. Allah söz konusu kişilerin bu çirkin ahlakını Kuran'da şu şekilde bildirmiştir:

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi.

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (Araf Suresi, 128-129)

İsrailoğulları içinden bazı kimselerin Hz. Musa (as)'a karşı gösterdikleri bu çirkin tavır, gerçekte bu kişilerin manen oldukça zayıf olduğunun bir göstergesidir. Allah kendilerini Firavun zulmünden kurtarmak üzere bir peygamber göndererek onlara lütufta bulunmuş ve onlara sabretmelerini emretmiştir. İmanları zayıf olduğu ve akletmeyen kişiler oldukları için, bu sabrı göstermemiş, Hz. Musa (as)'a karşı saygıya uygun olmayan bir tavır göstermişlerdir. Oysa gerçek bir mümine yaraşan tavır, her şart ve ortamda Allah'a şükretmek, Allah'ın takdir ettiği kaderin her anına razı ve teslim olmaktır.

Bir mümin, Allah kendisine her neyi takdir ederse etsin -bu, sıkıntı, zorluk, açlık, baskı, işkence de olabilir- hep Bediüzzaman Said Nursi'nin 'elhamdülillahi ala külli hal" (her halde iken Allah'a hamdolsun) sözleriyle ifade ettiği teslimiyetli ruh hali içinde olmalıdır. Maddi sıkıntıları mümin için büyük bir manevi lezzete çeviren de bu teslimiyet ve tevekküldür.

Hz. Musa (as) kıssasında ise, Allah bizlere İsrailoğulları'nın bir kısmının bu güzel ahlaktan ve iman derinliğinden yoksun olduğunu göstermektedir. Allah bunları bizlere birer ibret olması için öğretmektedir. Firavun'un inkarı nasıl büyük bir ibret ise, o dönemde yaşayan İsrailoğulları'ndan bazı insanların zayıf imanları ve hastalıklı kalpleri de yine bizler için birer ibret vesilesidir.

MUSİBETLER DÖNEMİ ve FİRAVUN'UN AKILSIZLIĞI

İnkarda direten Firavun ve kavmini Allah peş peşe çeşitli belalarla imtihan etti. Öncelikle Mısır'da büyük bir kuraklık dönemi başladı. Mısır için su son derece önemliydi. Kuraklık onların hayatlarını da tehdit ediyordu. Dolayısıyla elde edilen tüm tarım ürünlerinde büyük bir azalma ve kıtlık başgösterdi:

Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (Araf Suresi, 130)

Bu ayetten anlaşıldığına göre bu kıtlık dönemi yıllarca sürdü. Yani Hz. Musa (as) karşısına çıkan kişilerle yaptığı mücadeleden sonra daha yıllarca Mısır'da kalıp burada Allah'ın dinini anlattı. Bu dönem içinde Allah Hz. Musa (as)'dan kavmine rahat ibadet edebilmeleri için evler yapmasını istedi. Bu şekilde inananlar hep birlikte olacaklardı:

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kıbleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (Yunus Suresi, 87)

Hz. Musa (as) ve ona iman edenler burada ibadetlerini yerine getiriyorlar, Allah'ı anıyorlardı. Mısır kavmi ise hala cehalet ve akılsızlık içinde kendi kendilerini kışkırtmaya devam ediyorlardı:

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlarlardı. Haberiniz olsun, Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (Araf Suresi, 131)

Felaketler tüm memleketi sarmıştı. Buna rağmen Firavun ve yakın çevresi kendi sapkın çok tanrılı sistemlerine, putperest inanışlarına yani "atalarının dini"ne öylesine koyu bir taassupla bağlanmışlardı ki hiçbir şekilde bundan dönmeyi göze almıyorlardı. Hz. Musa (as)'a Allah'ın lütfetmiş olduğu iki mucize yani elinin bembeyaz çıkması ve asasının yılana dönüşmesi bile onları batıl inançlarından döndürmemişti. Büyük bir akılsızlıkla başka mucize görseler bile onu kabul etmeyeceklerini ve ona inanmayacaklarını söylüyorlardı:

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (Araf Suresi, 132)

Bu çirkin tutumlarının karşılığında Allah, onlara dünyada da bir azap tattırmak için ayette bildirildiği gibi "ayrı ayrı mucizeler" (Araf Suresi, 133) olarak felaketler yolladı. Bunlardan ilki, yukarıda da söz ettiğimiz gibi kuraklık ve dolayısıyla elde edilen ürünlerin azalmasıydı.

Mısırlılar tarım sistemlerini Nil nehrine dayandırmışlardı ve bu sayede doğal şartların değişimi onları etkilemiyordu. Mısır topraklarına yağmur yağmasa da Nil nehri Afrika'nın içlerinden gelerek en sıcak mevsimlerde bile bol su getiriyordu. Ancak Firavun ve yakın çevresinin Allah'a karşı büyüklenmesi ve Allah'ın peygamberini tanımaması sebebiyle kendilerine beklenmedik bir felaket olarak kuraklık geldi. Bu kuraklık, kendi kavmine, **"Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?"** (Zuhruf Suresi, 51) diye seslendiği Kuran'da bildirilen Firavun'u da en açık biçimde yalanlıyordu.

Fakat ayette de belirtildiği gibi inkarcı kavim, "öğüt alıp düşünmeleri" gerekirken çok büyük bir cehalet ve çok büyük bir akılsızlıkla, bu olanları Hz. Musa (as)'ın ve İsrailoğulları'nın getirdiği bir uğursuzluk olarak kabul ettiler. Batıl inançları ve atalarının sapkın dini sebebiyle böyle akılsız bir düşünceye saplanmışlardı. Bu sapkın mantıklarını ve çirkin tutumlarını değiştirmedikleri için Allah Katından çeşitli bela ve azaplarla karşılaştılar. Ancak başlarına gelecekler bununla sınırlı değildi. Allah, üzerlerine bir seri felaket gönderdi. Bu felaketler Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (Araf Suresi, 133)

Onlar ise bu azaba rağmen inkara devam ettiler. Hatta bu azabın, inkarları dolayısıyla Allah'tan gelen bir bela olduğunu anladıklarında dahi inkarı sürdürdüler. Firavun ve yakın çevresi sapkın bir mantıkla Hz. Musa (as)'ı ve dolayısıyla Allah'ı aldatmayı (Allah'ı tenzih ederiz) denediler. Korkunç azaplar üstüste üzerlerine gelince Hz. Musa (as)'ı çağırarak, kendilerini bundan kurtarmasını istemişlerdi:

Başlarına iğrenç bir azap çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbine sana verdiği ahid adına bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğulları'nı seninle göndereceğiz." Ne zaman ki, onların erişebilecekleri bir süreye kadar, o iğrenç azabı çekip giderdik, onlar yine andlarını bozdular. (Araf Suresi, 134-135)

Dikkat edilirse ayette inkarcı kavmin kullandığı bildirilen sözler, şeytanın inkarına benzemektedir. Şeytan Allah'ın varlığını bilmesine rağmen O'na itaati reddetme akılsızlığını göstermiş, çirkin bir tutum sergilemiştir. Firavun kavmi de, belaları Allah'ın verdiğini anlamalarına rağmen, Allah'a ve elçisine itaati reddetmiştir. Allah'ın varlığını

anlayıp idrak etmişler, fakat kibirleri, inatçılıkları ve atalarının sapkın dinine körü körüne bağlılıkları nedeniyle inkarı sürdürmüşlerdir.

Hz. Musa (as) ise uzun bir zaman kavmini uyarmış, onlara dini anlatmıştır. Allah'ın delili olan pek çok mucizeyi göstermiştir. Allah bu inkarcı kavmi belki doğru yola dönerler diye musibetlere uğratmıştır; fakat hiçbiri putperest dinlerini bırakıp kendilerini yaratmış olan gerçek Rabbimiz olan Allah'a dönmemişlerdir. Allah, Kuran'da Hz. Musa (as)'ın Firavun'a herşeyi anlattığını, onun ise tüm gücü ile peygambere karşı geldiğini şöyle haber verir:

Musa (olayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermiştik; Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi... (Zariyat Suresi, 38-39)

Bu katı inkar karşısında Hz. Musa (as), Rabbimiz'e bu inkarcı kavme azap vermesi için dua etmiştir:

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (Yunus Suresi, 88-89)

Allah Hz. Musa (as)'ın bu duasına icabet etmiştir. Kendilerine yapılan tüm uyarılara karşı hak dine yönelmeyen Firavun ve yakın çevresi "acı azapla" karşılaşıp mallarıyla birlikte yerin dibine geçmişlerdir.

HZ. MUSA (AS) ve KAVMİNİN MISIR'I TERK ETMESİ ve FİRAVUN'UN SUDA BOĞULMASI

Her insana veya her kavme yapılan tebliğin bir sonu vardır. Allah kitapları ve elçileri vasıtasıyla veya mümin kullarını vesile kılarak insanlara öğüt verir. İnsanlar Allah'ın varlığını ve birliğini kabul etmeye, Rabbimiz, Yaratıcımız ve gerçek Mevlamız olan Allah'a itaat etmeye davet edilirler. Bu tebliğ yıllarca sürebilir. Ama Allah Katında tebliğin de belirlenmiş bir sonu vardır. İnkarda diretenlere bu sonla beraber artık azap gelir. Dünya azabıyla başlayan bu azap, asıl olarak cehennemde sonsuza kadar devam eder.

Firavun ve çevresi de yıllarca tebliğe karşı direnmiş ve azaba müstahak olmuşlardır. Allah'a isyan edip peygamberi kendi düşük akıllarınca delilik ve yalancılıkla suçlamışlardır. İnkarları sebebiyle Allah onlar için alçaltıcı bir son hazırlamıştır.

Bu azabın başlangıcında Allah öncelikle Hz. Musa (as)'a İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıkarmasını emretmiştir:

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (Şuara Suresi, 52)

Hz. Musa (as) ve kavmi, Allah'ın buyurduğu gibi Mısır'ı gizlice terk ettiler.

İsrailoğulları'nın Mısır'ı terk etmesi Firavun için kabul edilemezdi. Çünkü tüm İsrailoğulları'nın sahibi olarak kendini görüyordu. Dahası kölelerinin gitmesiyle tüm iş gücünü de kaybedecek ardından Mısır'daki itibarını da yitirecekti. Bu nedenle askerlerini toplayarak İsrailoğulları'nı yakalamak için peşlerine düştü:

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.
"Gerçek şu ki bunlar azınlık olan bir topluluktur;"
"Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler."
"Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi).
Böylelikle Biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık;
Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da.
İşte böyle; bunlara İsrailoğulları'nı mirasçı kıldık.
Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular. (Şuara Suresi, 53-60)

İsrailoğulları, Firavun ve adamlarına yakalanmamak için Mısır'dan uzaklaşırken bir deniz sahiline geldiler. İşte bu sırada da Firavun ve askerleri onların görebilecekleri mesafeye ulaştılar. Firavun ve askerlerini kendilerine doğru yaklaşırken görünce, Hz. Musa (as)'ın kavminde bazı kimseler içinde panik ve ümitsizlik hakim oldu. Firavun ve askerleri çok yakın bir mesafedeydi ve görünürde kaçacak hiçbir yerleri yoktu. Bu kimseler yakalandıklarını düşündüler:

İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (Şuara Suresi, 61)

İşte bu anda Hz. Musa (as) tüm inananlara örnek bir tavır gösterdi. Allah'ın kendisiyle ve inananlarla beraber olduğunu ve kendilerine mutlaka bir çıkış yolu göstereceğini ümitsizliğe düşmüş olan kimselere hatırlattı:

(Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (Şuara Suresi, 62)

Bunun ardından Hz. Musa (as) Allah'tan aldığı "Asanla denize vur" (Şuara Suresi, 63) vahyi üzerine asasını denize vurdu. Allah denizi bir mucize olarak iki parçaya ayırdı ve aradan kuru bir yol kıldı. İsrailoğulları hemen bu yola girdiler. Firavun ve askerleri ise o kadar azgınlardı ki açılan yoldan geçip İsrailoğulları'nı yakalamayı düşündüler. Ortada apaçık bir mucize vardı ve Allah'ın Hz. Musa (as) ve onunla birlikte iman edenlere olan desteği aşikardı. Ancak daha önceki mucizeler gibi bu da Firavun'un iman etmesini sağlamadı. Akılları tümüyle kapanmış olan Firavun ve askerleri İsrailoğulları'nın hemen ardından denizde açılan kuru yola girdiler. Ancak İsrailoğulları'nın bu yoldan çıkıp karaya ulaşmalarıyla birlikte, sular aniden kapanmaya başladı. Firavun ve onu kendilerine sapkınca ilah ve rab edinmiş olan (Allah'ı tenzih ederiz) tüm ordusu da bu mucize ile birlikte boğulup gitti. Firavun son anda tevbe etmek istedi ama bu tevbesi kabul görmedi. Bu olayları Allah Yunus Suresi'nde şöyle haber vermektedir:

Biz, İsrailoğulları'nı denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğulları'nın kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi.

Şimdi, öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın.

Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler. (Yunus Suresi, 90-92)

Firavun'un ölmeden önce son anda iman edip tevbe etmek istemesi ve bunu Allah'ın kabul etmeyişi, tüm insanlara ders olması gereken çok önemli bir konudur. Allah insanlara ömürleri boyunca dünyada bulunuş amaçlarını düşünmeleri, kulluk etmeleri gerektiğini anlamaları ve nasıl kulluk edeceklerini öğrenmeleri için yeterince zaman ve imkan verir. Elçiler, hak kitaplar ve müminler insanlara Allah'ın emir ve öğütlerini ulaştırırlar. Bu öğütleri dinlemek ve tevbe etmek için de yeterince zaman vardır. Ancak eğer insan tüm bu fırsatları değerlendirmez ve ölümle yüzyüze geldiği anda tevbe etmeye kalkarsa, bu tevbenin -Allah'ın dilemesi dışında- artık bir kıymeti olmayacaktır. Çünkü ölüm anında, insan ahiretin varlığını ve yakınlığını hissetmekte, ölüm meleklerini karşısında görerek bu mutlak gerçeğe şahit olmaktadır. Bu noktada hiç kimsenin artık inkar etmesi mümkün değildir.

Kıymetli olan, daha önceden dünya hayatının içinde iken, yani imtihan ortamı sürmekte iken, insanın kendi vicdan ve samimiyeti ile iman etmesidir. Firavun imtihan ortamı boyunca sürekli küstah ve aşağılık bir karakter sergilemiş, Allah'a karşı çirkince

büyüklenmeye kalkışmış ve dolayısıyla ölüm anındaki korkunun etkisiyle kabul ettiği iman da ona bir fayda sağlamamıştır.

Bu gerçek, gençlik yılları boyunca kendince "gününü gün etmeye" çalışan ve dini sürekli yaşlılık yıllarına erteleyen insanlar için de çok önemli bir uyarıdır. Dinin hiçbir şekilde ertelenmesi olmaz. Ertelemeye kalkanlar, erteleye erteleye sonunda "son an"a varırlar ki, artık bu andaki iman ve tevbelerinin -Allah'ın diledikleri dışında- bir değeri olmayacaktır. Allah bu gerçeği bizlere şöyle bildirmektedir:

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 17-18)

Kendisine ölüm çattığında "ben şimdi tevbe ettim" diyen Firavun, bu tevbeyle ne kendisine ne de kendisiyle birlikte saptırdığı çevresine hiçbir fayda sağlayamamıştır. Allah, Firavun ve çevresinin cehennemdeki durumlarını şöyle haber verir:

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışırlarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (Mümin Suresi, 46-48)

Allah'ın izniyle, Hz. Musa (as)'a karşı direnen, ona ve yanındaki inananlara zulmetmeye çalışan Firavun ve çevresinin çekeceği bu en şiddetli azabı ahirette göreceğiz. Hepimizin duası, Firavun'un yaşayacağı bu feci azabı onunla aynı yerde değil, Allah'ın salih kullarıyla birlikte cennetten seyretmek olmalıdır.

KARUN'UN BÜYÜKLENMESİ ve CEZALANDIRILMASI

Firavun'un ve askerlerinin dışında Hz. Musa devrinde helak edildiği bize bildirilen bir başka kişi ise Karun'dur. Kuran'a baktığımızda, Karun'un hem Hz. Musa (as)'ın kavminden (yani İsrail soyundan) olduğunu hem de Mısır'da büyük bir mülke sahip olduğunu görürüz.

Aşağıdaki ayet, Karun'un Firavun ile birlikte Hz. Musa (as) 'a karşı cephe aldığını göstermektedir:

Andolsun, Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (Mümin Suresi, 23-24)

Firavun'la birlikte olan Karun'un aynı zamanda çok büyük bir hazinenin sorumlusu olması da dikkat çekicidir:

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu... (Kasas Suresi, 76)

Karun'un, Firavun yanında edindiği konum ve zenginlik, onu kendi kavmine karşı azgın ve küstah yapmıştır. Hz. Musa (as) 'ı inkar ettiği gibi, İsrailoğulları'na gösteriş yaparak onları dünya hayatına özendirmeye çalışmıştır. Allah Karun'un kibirini ve İsrailoğulları içindeki imanı zayıf kimselerin ona özenişini şöyle anlatır:

Böylelikle kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler. (Kasas Suresi, 79)

İsrailoğulları içindeki müminler ise Karun'a hiçbir şekilde özenmedikleri gibi, gerçekte onun acınacak bir cehalet içinde olduğunu anlamış ve ona şöyle öğüt vermişlerdir:

... Hani kavmi ona (Karun'a) demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez."
"Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (Kasas Suresi, 76-77)

Aynı mümin kişiler, Karun'a özenen bazı Yahudilere de öğüt vermiş ve onları mümin şerefiyle düşünmeleri ve hareket etmeleri, dünyanın geçici süsüne değil Allah'ın rızasına talip olmaları için uyarmışlardır:

... Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler. Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde

bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (Kasas Suresi, 79-80)

Karun'un sapmasının temel nedeni ise, "kendisinde bir bilgi bulunduğuna" inanması, yani kendisinin diğer insanlardan üstün olduğunu düşünerek kibirlenmesidir:

Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (Kasas Suresi, 78)

Ancak Karun'un büyüklenmesi kendisine yarar değil zarar getirmiştir. Akılsızca Allah'a başkaldırıp nankörlük ettiği, sahip olduklarını kendinden bilerek büyük bir kibir içinde azgınlık yaptığı için kendi kendini azaba sürüklemiş, Allah'ın karşısında yapayalnız ve aciz bir kul olduğunu anlamıştır. Çünkü Karun'un kibirlenmesine ve cahillerin de ona özenmesine neden olan malı ve mülkü, Allah helak etmiştir:

Sonunda onu da, konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o, kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi. (Kasas Suresi, 81)

Bu helakla birlikte artık Karun, çevresindekiler ve aynı zamanda kendinden sonra gelenler için bir ibret ve düşünme konusu haline geldi. Bir gün önce ona özenenler, hırsla istedikleri şeyin aslında geçici ve değersiz olduğunun farkına vardılar. Büyüklenenlerin sonunda kurtuluşa eremeyeceklerini gördüler ve Allah'a mutlaka hesap vereceklerini anladılar:

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (Kasas Suresi, 82)

Böylelikle Karun da Firavun ve Haman gibi helaka uğrayanlardan oldu:

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (Ankebut Suresi, 39)

Karun kıssası, bizlere mal ve mülk dolayısıyla kibirlenen veya kendisini diğer insanlardan daha bilgili veya akıllı görerek büyüklenen insanların Allah Katında kesinlikle sevilmediklerini göstermektedir. Karun dışında Allah bize geçmiş kavimleri de örnek

vermektedir. Daha önce de bir çok medeniyet geçmiş ve bunlar çok büyük güçlere ve maddi saltanata ulaşmışlardır. Fakat şu anda hiçbiri yeryüzünde yoktur. Allah, dünyaya hakim olduklarını düşünen o kişilerin de canını almış, ihtişam dolu sarayları ise ancak harabe şekilde günümüze kadar kalmıştır:

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıpıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terk edilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (Hac Suresi, 45)

Yine Karun kıssasında öğretilen bir diğer husus, dünyanın geçici süsüne ve bu süse sahip olan insanlara imrenmemektir. Asıl imrenilecek insanlar, Allah yolunda sıkıntılara göğüs geren, mallarını ve canlarını O'nun yolunda kullanıp harcayan, malla değil iman, akıl ve takva yönünden zengin olan insanlardır. Dünyada çok büyük rahatlık ve ihtişam içinde gibi gözüken kibirli kişiler ise, gerçekte manevi azaplar içinde yaşayan ve her gün cehenneme doğru sürüklenen kimselerdir. Allah bu durumu şöyle bildirir:

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (Tevbe Suresi, 55)

Mal, yalnızca ihtişam ve zevk için istenmez. Unutulmamalıdır ki, Allah insanları mallarıyla da imtihan etmektedir. Bu mallar Allah'ın rızası için kullanıldığı ölçüde insana fayda getirir. Karun'a o kadar malın kontrolü verilmesine rağmen bunlar ona hiçbir yarar sağlamamıştır. Karun'un konumu aslında tüm nesiller için bir ibret vesilesi olmalıdır.

HZ. MUSA (AS)'IN KAVMİ İÇİNDE BAZI İNSANLARIN SAPARAK BUZAĞIYA TAPMASI

Firavun ve askerlerinin suda boğulmasının ardından, Hz. Musa (as) kavmiyle beraber güvenlik içinde yaşayacakları yere doğru yola çıktı. Ancak bu yolculuk sırasında, İsrailoğulları'nın bir kısmının imani yönden çok zayıf ve sapkınlığa çok açık olduğunu gösteren alametler ortaya çıktı.

Mısır halkının dini putperest bir dindi. Bir çok putları vardı. Orada yaşadıkları süre içinde İsrailoğulları'ndan bazı kimseler de bu sapkın dinden etkilenmişlerdi. Her ne kadar ataları Hz. İbrahim (as), Hz. İshak (as) ve Hz. Yakub (as)'ın kendilerine yol olarak bıraktıkları tevhid dinine mensup olsalar da, Allah'ı anmada zayıf oldukları için, putperest Mısırlıların kültürlerinden etkilenmişler, onların bazı sapkın adet ve anlayışlarını benimsemişlerdi. İsrailoğulları'ndan bir kısmının putperestliğe gösterdikleri bu eğilim, yolda giderlerken putperest bir kavme rastladıklarında ortaya çıktı. Bazı Yahudiler bu

putperest kavme akılsızca özenerek Hz. Musa (as)'dan kendilerine de put yapmasını istediler:

İsrailoğulları'nı denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi.

Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir. (Araf Suresi, 138-139)

Hz. Musa (as)'ın kavmi içindeki bazı kimselerde ortaya çıkan bu sapkın putperestlik düşüncesi bundan sonra da görülecekti. Çünkü Hz. Musa (as)'ın kavmi içinde Allah'tan gerektiği gibi korkmayan ve kolaylıkla inkara düşmeye eğilimli bazı insanlar vardı.

Hz. Musa (as) ve kavmi Tur Dağı'na doğru yöneldiler. Hz. Musa (as) kavminden ayrılmadan önce Hz. Harun (as)'a bazı tavsiyelerde bulundu:

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (Araf Suresi, 142)

Hz. Musa (as) kavminden ayrılıp tayin edilen sürede Tur Dağı'na ulaştı. Allah, orada onunla bir kez daha konuştuğunu Kuran'da şöyle haber verir:

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de Beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi.

(Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol."

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (Araf Suresi, 143-145)

Bu sırada İsrailoğulları içindeki münafıklar Hz. Musa (as)'ın kavminden ayrılmasını bir fırsat bildiler. Hz. Harun (as)'ın emirlerini de dinlemeyen bu kimseler kendilerine batıl Mısır dinindeki gibi bir put yaptılar; bu put bir buzağı heykeliydi:

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler... (Araf Suresi, 148)

Bu esnada Allah Hz. Musa (as)'a kavminin durumunu ve neden onlardan önce geldiğini sordu:

"Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya iten' nedir ey Musa?"
Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim." (Taha Suresi, 83-84)

Allah ona, kavminin sapışını, kavmi saptıran Samiri isimli münafığın konumunu ve kendilerine buzağıdan bir put yaptığını söyledi:

Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik, Samiri onları şaşırtıp-saptırdı." (Taha Suresi, 85)

Bunun ardından Hz. Musa (as) aşağıdaki ayetlerde bildirildiği gibi, Rabbimizin verdiği levhaları alarak kavmine geri döndü:

Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?"
Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı."
Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (Taha Suresi, 86-88)

Bu kıssada bir münafığın, kalbinde hastalık olan insanları nasıl saptırabileceği çok net bir şekilde anlaşılmaktadır. Münafıklar daima fitne ve karışıklık için uygun ortamları kollarlar. Burada da en uygun ortam, Hz. Musa (as)'ın içlerinde bulunmadığı zamandır. İşte Samiri de böyle bir ortamda ortaya çıkmıştır. Daha önce de bu insanlardan bir kısmı puta tapmaya eğilimlidir. Hz. Musa (as)'dan kendileri için böyle bir put yapmasını isteyen bir takım kimselerin bu zaafını da Samiri bilmektedir. Tam onların isteği olan ve sapmalarını sağlayacak bir yöntem bulmuştur. Bunu kullanarak onların seveceği buzağı heykelini yapmıştır. Bu yaptığı sapkınlığı kendi düşük aklınca savunmak için heykelin güya Hz. Musa (as)'ın da ilahı olduğunu ve Hz. Musa (as)'ın onu unuttuğunu (Allah'ı tenzih ederiz) iddia etme ahlaksızlığını göstermiştir.

Aslında Hz. Harun (as) kavmini uyarmış, yanlış yola saptıklarını, fitneye düşürüldüklerini onlara anlatmıştı. Fakat buna rağmen onun sözlerine itaat etmediler. Kuran'da bu gerçek şöyle anlatılır:

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (Taha Suresi, 90-91)

(Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. 'Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?"

"Niye bana uymadın, emrime baş mı kaldırdın?"

Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (Taha Suresi, 92-94)

...(ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi.

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (Araf Suresi, 150-151)

Hz. Harun (as)'ın verdiği cevap üzerine Hz. Musa (as) onu bıraktı. Asıl fitneyi çıkaran ve insanların yoldan çıkmasına sebep olan Samiri'ye döndü. Yaptıklarının sebebini ona sordu. Ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?"

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşa giden (bir şey) gösterdi."

Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (Taha Suresi, 95-97)

Dikkat edilirse Samiri'nin fitne çıkarmasının ardındaki en büyük neden, kendisinin diğer herkesten çok daha akıllı ve ileri görüşlü olduğunu sanmasıdır. Bu kibir, "ben onların görmediklerini gördüm" şeklindeki cümlesinden açıkça anlaşılmaktadır. Bu büyüklük ve gurur hissi, Samiri'nin kolayca nefsinin ve şeytanın emrine girmesine neden olmuştur. Oysa bir Müslüman asla diğer Müslümanlara göre kendisinin en akıllı ve en üstün olduğu zannıyla hareket etmez. Her zaman için kendisinde bir hata payı olabileceğini düşünür, hata yapmaktan Allah'a sığınır. Eğer gerçekten kimsenin fark

etmediği ve görmediği bir hususu görmüşse bile, bunun Allah'ın bir lütfu ve imtihanı olduğunu bilir ve ona göre davranır. "Allah bana bunu görmeyi nasip etti, ilim ancak O'ndandır" der. Kaldı ki Samiri'nin gördüğü şey sapıklık ve fitneden başka bir şey değildir.

Tüm bu olayların ardından Hz. Musa (as), Samiri'nin başlattığı fitneye karşı iki tane önemli tedbir almıştır. Birincisi, fitnenin kaynağı olan ve insanların sapmasına sebep olan Samiri'yi kavminin içinden uzaklaştırmıştır. Böylece Samiri, bir daha münafıklık yapamayacak ve fitne çıkaramayacaktır. İkincisi ise onun oluşturduğu putu tamamen yok etmektir. Kavmin put olarak benimsediği buzağı heykeli tamamen yakılacak ve külleri de bir daha bulunmamak üzere denize serpilecektir.

Görüldüğü gibi Hz. Musa (as)'ın dine karşı büyük bir hamiyet hissi ve tutku derecesinde mutlak bir bağlılığı vardır. Hz. Musa (as) insanları Allah'ı inkara yönelten etkenlere karşı çok keskin ve isabetli tedbirler almış, inkarın kökünü kazıyabilmek için çok kararlı davranmıştır. Bu, tüm peygamberlerin ve onların yolunu izleyen hidayet önderlerinin ortak vasfıdır.

Hz. Musa (as), fitne sebeplerini yok ettikten sonra da tüm kavmine ders vererek onları tevbeye ve Allah'a itaate davet etmiştir:

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, Yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 54)

Hz. Musa (as)'ın bu kararlı müdahaleleri ve sözleri, Allah'ın dilemesiyle, kavminde etkili olmuştur. İsrailoğulları, Hz. Musa (as)'ın uyarılarına icabet ederek Rabbimiz'e tevbe etmişlerdir.

İSRAİLOĞULLARI İÇİNDE BAZI KİMSELERİN ÇİRKİN TAVIRLARI

Hz. Musa (as), mücadelesini ilk başta Firavun'a karşı vermişti. Kendi kavmi, yani İsrailoğulları Hz. Musa (as)'dan önce köle olarak sıkıntı içinde yaşıyorlardı. Bu nedenle Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde Mısır'ı kavim olarak terk ettiler. Ancak bu, onların tümünün samimi olarak iman ettiği anlamına gelmiyordu. Aralarında iman etmedikleri halde, kavim psikolojisi ile hareket eden kişiler de vardı. Bu yüzden de söz konusu bazı kişiler hak dine uymak yerine, zaman zaman eski putperest dinlerine dönmeye çalışıyorlardı. Bu nedenle bu kişiler her fırsatta Hz. Musa (as) ile mücadele etmiş ve onun getirdiği gerçek dinden sapmaya çalışmışlardı.

Allah, önce Hz. Musa (as)'a İsrailoğulları'nı on iki ayrı topluluk olarak böldürdü:

Biz onları (İsrailoğulları'nı) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu... (Araf Suresi, 160)

İsrailoğulları'nın bir kısmı imanı kalplerine tam yerleştirememişlerdi. Hatta bir keresinde bazıları Hz. Musa (as)'dan Allah'ı kendilerine göstermesini isteme çirkin cesaretini gösterdiler. Ayette şu şekilde bildirilmektedir:

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (Bakara Suresi, 55)

İsrailoğulları içindeki bazı kimselerin belirgin bir özelliği, sürekli olarak tamahkar ve nankör bir ruh hali içinde olmalarıydı. Allah onları açlıktan kurtarmak için kendilerine mucizevi bir yiyecek sunmuştu. Kuran'da "kudret helvası ve bıldırcın" olarak bildirilen bu yemek Allah'ın ikramı olmasına rağmen, bu kimseler bir süre sonra, büyük bir akılsızlık göstererek saygıya uygun olmayan bir tavır içine girdiler:

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (Bakara Suresi, 57)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti... (Bakara Suresi, 61)

Burada Hz. Musa (as)'ın kavminin içinde yer alan bir takım şahısların nankörce tavırlarından biri daha açıkça görülmektedir.

Bakara Kıssası

Hz. Musa (as)'ın kavminin içinde bazıları hak dini gerçekten kavrayamamışlardı. Nitekim bu kimseler hep kendilerine gelen hak dini değiştirerek kendi nefislerine ve eski batıl dinlerine uydurmaya çalıştılar. Dinin kolay ve berrak yönünü görmeyip onu kendilerince karmaşık ve zor hale getirip kendilerine putlar yapmaya, Allah'a yönelmeyi zorlaştırıp bunu törenselleştirmeye ve araya putları aracı koymaya çalıştılar.

İsrailoğulları'ndan bir kısmında görülen dinlerini zorlaştırmaya çalışan bu garip mantık, en açık şekilde Bakara Suresi'ndeki bir kıssada anlatılır. Bu kıssada Allah, İsrailoğulları'na bir buzağı kesmelerini emretmiştir. İstenen, sadece bir buzağının kurban edilmesidir ve Hz. Musa (as) da bunu kavmine bildirir. İsrailoğulları'ndan bazı insanlar ise bu çok açık ve kolayca yapılabilecek emri zorlaştırmaya çalışırlar. Allah onlardan sadece sığır kesmelerini ister, onlarsa dinin zor ve karmaşık olması gerektiği yanılgısına kapılarak kendilerinden istenmediği halde teferruata dalarlar. Ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi.

"Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi.

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi.

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler.

(Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (Bakara Suresi, 67-71)

Yukarıdaki kıssada anlatıldığı gibi Hz. Musa (as)'ın kavminin içindeki bazı kimseler, Allah'ın emrini yerine getirme konusunda sürekli zorluk çıkardılar; ürettikleri detaylar nedeniyle bu emir neredeyse yapılamaz hale gelince uygulamayı kabul ettiler. Aslında istenen çok kolaydı; sadece bir sığır keseceklerdi.

İsrailoğulları'ndan Bazılarının Emre Başkaldırması ve Lanetlenmesi

Allah, İsrailoğulları Mısır'dan çıktıktan sonra onlara yurt olarak bir toprağı vaad etmişti. Bu yolculuk esnasında, içlerinden bir kısmının Hz. Musa (as)'a yaptıklarını ve ona çıkardıkları zorlukları önceki sayfalarda belirttik. Vaad edilmiş topraklara geldiklerinde de bu kimseler zorluk çıkarmaya devam etiler:

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi."

"Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz."

Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz. (Maide Suresi, 20-22)

Allah onlara defalarca yardım etmişti. Onları sudan geçirerek Firavun'dan kurtarmıştı ve bu toprakları onlara vermişti. Oradaki zorba kavimle savaşırlarsa mutlaka kazanacaklarını vaat etmişti. Allah'a tevekkül etmeleri ve elçisine uymaları gerekiyordu. Fakat içlerinden bazıları Hz. Musa (as)'ın uyarılarına karşı çıktılar, korktukları için oraya girmediler. Sadece korkanların içinden iki kişi, Allah'a tevekkül edilmesi gerektiğini ve oraya girilmesi gerektiğini söyledi:

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (Maide Suresi, 23)

İsrailoğulları'ndan bir kısmı bu uyarılara rağmen Allah'ın elçisine karşı çıkıp ona çok çirkin bir ahlak gösterdiler:

Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada duracağız." (Maide Suresi, 24)

Artık Hz. Musa (as)'ın kavminin içinde yer alan bu kimselerin azgınlığı iyice artmıştı. Peygamberlerinin hiçbir sözünü dinlemeyecek, açıkça karşı çıkacak hale gelmişlerdi. Bunun üzerine Musa Peygamber Rabbimiz'e yalvarıp kendisi ve kardeşi Hz. Harun (as)'ı bu isyankar kavimden ayırmasını istedi:

(Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi.

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (Maide Suresi, 25-26)

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi, Allah'a ve elçisine yaptıkları bu isyankarlıktan sonra tam kırk yıl o bölge İsrailoğulları'na haram oldu ve oraya giremediler.

Hz. Musa (as) hayatı boyunca Rabbimiz'in risaletini tebliğ etmeye çalıştı. Kavmini putlardan kurtarıp onlara gerçek dini anlatmak için çaba harcadı. Onun amacı, Allah'ın rızasını kazanmak için insanları uyararak onları cehennem azabından kurtarmaktı. Bu uğurda Firavun'la mücadele etti, kendi kavminin sapkın inançlarını değiştirmeye çalıştı. Bunları yaparken hem Firavun ve çevresinden hem de kendi kavminin içindeki bazı kimselerden eziyet gördü. Fakat Hz. Musa (as) herşeyiyle Allah için yaşayan seçkin bir kuldu ve Rabbimiz onu Firavun'un da kendi kavminin de sıkıntı ve belalarından kurtardı.

Peygamberlerinin izinden gitmeyen, kendilerine emanet edilmiş olan dine yüz çeviren ve **"sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın"** diyerek nankörlük eden İsrailoğulları içindeki bazı kimseler, tüm inananlar için bir ibret vesilesidir. Allah, tüm insanları peygamberine yüz çevirmiş olan bazı İsrailoğulları gibi olmamaları için şöyle uyarır:

Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; ki sonunda Allah onu, demekte olduklarından temize çıkardı. O, Allah Katında vecihti. (Ahzab Suresi, 69)

HZ. MUSA (AS) VE İLİM SAHİBİ KİŞİ

Hz. Musa (as)'ın hayatının anlatıldığı bir büyük kıssa da Kehf Suresi'nin içinde geçen kıssadır. Bu kıssanın başında Hz. Musa (as)'ın genç yardımcısıyla bir yolculuk yaptığı şöyle haber verilmektedir:

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim."

Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu.

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk."

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı şeytandan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu."

(Musa) Dedi ki: "Bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi izleri üzerinde geriye doğru gittiler. (Kehf Suresi, 60-64)

Üstteki ayetlerde önemli hikmetler yer almaktadır. Dikkat edilirse, Hz. Musa (as), "yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk" demekle, yemek zamanını dinlenme zamanına denk getirmektedir. Oysa bir başkası, yemek için ayrı bir mola, dinlenmek için ayrı bir mola verebilirdi. Hz. Musa (as)'ın bu

tavrı, Müslümanın vaktini çok iyi değerlendirmesi, bu amaçla bir kaç işi aynı anda akılcı biçimde planlayarak yapması gibi dersler içermektedir.

Bir başka önemli hikmet, yolculuk esnasında yemeğin unutulması ve bu unutmanın sebebinin şeytan olduğunun açıklanmasıdır. Burada, şeytanın insan üzerindeki önemli bir etkisi açıklanmaktadır. Şeytan insanın unutkanlığına sebep olabilmektedir. Örneğin şeytan dinin ve Müslümanların faydasına olan hayırlı bir işi unutturmak suretiyle engellemeye çalışır. En büyük amacı da insana Allah'ı unutturmak, Allah'ı anmasına ve düşünmesine engel olmaktır. Şeytanın bu etkisine karşı iman eden bir insanın yapabileceği en iyi mücadele ise sürekli olarak Allah'ı hatırda tutmasıdır.

Üçüncü bir hikmet, Hz. Musa (as)'ın söz konusu unutma olayını bir alamet olarak kabul etmesi ve bunun üzerine yolunu değiştirmesidir. Bu da Hz. Musa (as)'ın Allah'la sürekli bağlantı halinde olan, karşılaştığı olayları O'nun yarattığını bilen ve dolayısıyla olaylardan sonuç çıkarabilen, Allah'ın lütfuyla, çok akıllı ve basiretli bir insan olduğunun göstergesidir.

Hz. Musa (as) ve genç arkadaşı yiyeceği unutmalarını işaret olarak görüp izler üzerinden geri döndüler. Daha sonra Hz. Musa (as) bir kişiyle karşılaştı. Bu kişide Allah'ın verdiği özel bir ilim vardır. Hz. Musa (as) bu kişiden bu ilmi öğrenmek istemiş, fakat o kişi Hz. Musa (as)'a buna sabredemeyeceğini anlatmıştır. Kıssa şu şekildedir:

Derken, Katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular.

Musa ona dedi ki: "Doğru yol (rüşd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?"

Dedi ki: "Gerçekten sen, benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsin."

(Böyleyken) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?"

(Musa:) "İnşaAllah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. Hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi.

Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan, hiçbir şey hakkında bana soru sorma, ben sana öğütle-anlatıp söz edinceye kadar."

Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu (gemiyi) deliverdi. (Musa) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen şaşırtıcı bir iş yaptın." Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (Musa:) "Beni, unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi. Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın. Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana

söylemedim mi? (Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi. (Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin. Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim. "Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı. Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk. Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik. Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (Kehf Suresi, 65-82)

Bu kıssadan çıkarılması gereken çok önemli bir ders vardır: İnsanların şer olarak gördüğü olayların ardında, Allah çok büyük hayırlar kılabilir. Bir geminin ortada hiçbir görünür sebep yokken batırılması, bir çocuğun görünür bir suçu yokken öldürülmesi gibi olaylar, zahiri (yüzeysel) olarak değerlendirilirse bir şer (kötülük) olarak görülürler. Oysa bu kıssada anlatıldığı gibi, Allah'ın bu olayları yaratmasında insanın göremediği ve bilemediği büyük hayırlar ve hikmetler vardır.

İnsanlar günlük hayatta karşılaştıkları olayların da bu yönde hayırlarını düşünmelidirler. Bugün dünyada gerçekleşen ve insanlar tarafından "şer" olarak kabul edilebilen pek çok olay da kesinlikle İlahi bir hikmetle yaratılmaktadır. İnsan eğer sabreder ve kavramak için samimi bir çaba gösterirse, Allah bu hikmetleri ona kavratabilir.

SONUÇ

Buraya kadar yer verdiğimiz ayetlerde görüldüğü gibi, Kuran'da Hz Musa (as)'dan bir çok yerde çok yoğun bir şekilde söz edilmiştir. Bu yüzden Hz. Musa (as)'ın hayatı inananlar için çok güzel öğüt ve hatırlatmalarla doludur. Bu öğüt ve hatırlatmaların bir kısmını kitap boyunca Hz. Musa (as)'ın doğumundan itibaren inceledik.

Bu dersleri bir kez daha özet olarak düşünürsek, bir insanın yaşamındaki kaderin mutlak hakimiyeti ve inanan salih kullar için kaderin mutlak güzelliği ile karşılaşırız.

Hz. Musa (as) ile ilgili ayetlerden çıkarmamız gereken derslerin bir kısmını şöyle özetleyebiliriz:

1- Kader ve hikmetleri

Hz. Musa (as) doğduğunda peygamber olacağı ve yapacağı mücadele kaderinde belliydi. Hatta o doğmadan önce de bunlar belliydi. Biz de kendimize baktığımızda belli bir kader üzerinde yaşadığımızın farkına varmalıyız. Bu kader bizim için en iyi olanıdır. Bize bu kaderi hazırlayan, Yaratıcımız ve Rabbimiz olan Yüce Allah'tır. O, sonsuz ilim sahibi ve sonsuz merhamet sahibi olandır. Bu nedenle biz kendimiz için yaratılan kadere razı olmalı, ne olursa olsun yaşadığımız olayların bu kader doğrultusunda Rabbimiz tarafından yazıldığını düşünüp sevinçle karşılamalıyız.

2- Allah'a güvenmek ve tevekkül

Hz. Musa (as)'ı Allah tevekküllü olması yönünde uyarıp eğitmiştir. Musa Peygamber yaşamı boyunca karşılaştığı olaylarla, Allah'a mutlak güvenmesi gerektiğini ve O'nun herşeye hakim olduğunu öğrenmiştir.

Allah'a güvenmek, O'na tevekkül etmek için Allah'ın kadrini takdir edip tanımak ve O'nu gerektiği gibi takdir etmek gerekir. Allah'ın sıfatları düşünüldüğünde O'nun tüm hayatın Yaratıcısı olduğu, canı alan olduğu, mutlak güç sahibi olduğu, herşeyi kuşattığı, "ol" demesiyle herşeyin olduğu, mülkün mutlak ve tek sahibi olduğu, merhamet sahibi olduğu, dualara karşılık veren olduğu, dilediğine hidayeti vereceği çok rahatlıkla anlaşılır. Bütün işler Allah'a dönecektir. Eğer Yaratıcımız'ı daha iyi tanır ve O'nun kudretini gereği gibi takdir edersek, dayanılacak, güvenilecek ve tevekkül edilecek tek varlığın Allah olduğunu anlayabiliriz.

3- Dünya hayatının ve mülkün geçici olması

Karun kıssasında detaylı olarak gördüğümüz gibi insan öldüğünde hiçbir zaman sahip olduğu mallar ona bir fayda getirmez. Hatta o mallar Allah'ın rızası doğrultusunda kullanılmıyorsa dünya ve ahiret azabının artmasına sebep olur. Mallar hiçbir zaman imrenme vesilesi de olmamalıdır. Çünkü Allah dilediğine rızkı genişletip yayar, dilediğinden de keser. Allah rızası için kullanılmadığı sürece bir insanın çok malının

olması ona bir fayda getirmediği gibi, Allah'ın rızasına uyan insanların az malının olması da onlar için bir kayıp değildir. Bu yüzden dünyadaki mal, mülk, zenginlik bir üzüntü veya övünç kaynağı olmamalı, yalnızca Allah'ın rızasına yönelik yaşamak ve takva ölçü olarak alınmalıdır.

4- Cahiliye düşüncesi ve insanın kendini arındırması

Kitap boyunca örneklerini gördüğümüz gibi, İsrailoğulları'ndan bir kısmı Hz. Musa (as) gelince onun getirdiği dini kabul ettiler, ama etkilendikleri cahiliye kültürünü de terk etmediler. Aksine büyük bir cehaletle, cahiliye mantığını hak dine taşımaya çalıştılar. Bu, tüm insanların çok dikkat etmeleri gereken bir noktadır. Kişi, düşünce yapısının ve inançlarının gelişimi esnasında birtakım yanlış şeyleri de kabul etmiş olabilir. Ya da dinle daha sonradan tanışmış olup eski birtakım düşünceleri ve kabulleri olabilir.

Bu kıssada da Hz. Musa (as)'ın kavminden bazı insanlar, puta tapan kişileri görünce cahiliye zihniyetinden tam temizlenmedikleri ve imanları çok zayıf olduğu için putperestlere özenip onlar gibi olmak istemişlerdir. Bu ibret verici örnek bizlere, insanın eski düşüncelerini veya batıl inançlarını devam ettirebilmekteki tek ölçüsünün Kuran ve sünnet olması gerektiğini gösterir. Bu şekilde yapıldığında yanlış inançlar ve düşünceler temizlenecek ve insanlar gerçek Kuran ahlakına ulaşacaklardır.

5- Münafıklar ve tavırları

Hz Musa (as) kıssasında, bir topluluk içinde bulunan münafıkları ve onların verebilecekleri zararları da görmekteyiz. Münafık tavrı olarak Samiri çok önemli özellikleri bize göstermektedir:

Münafıklar inananların içinden çıkar. Hz. Musa (as) döneminde de Samiri İsrailoğulları arasından çıkmıştır. Münafıklar nifak çıkarmak için kavmin en zayıf anını kollarlar. Kendi düşük akıllarınca başarıya en çok yaklaşacaklarını hissettikleri anda harekete geçerler. İnsanların zaafını kullanıp onları saptırmaya çalışırlar. Bunu yaparken saptıracakları insanların nefislerine hitap ederler. Onların hoşuna gidecek söz ve vaadler kullanırlar. Doğrudan Allah'ı ve dini inkarla ortaya çıkmayabilirler, aksine inançlı oldukları, hatta dini herkesten daha iyi bildikleri ve insanlara yardımcı olacakları iddiasıyla yola çıkarlar. Ancak hiçbir zaman başarıya ulaşamazlar, ancak kendilerine zarar verirler, ahirette de cehennemin en alt tabakasıyla karşılık görürler. İşte Samiri tüm bu özellikleri bünyesinde barındıran tarihi bir münafıktır.

6- Buzağı kıssası ve insanın teferruata düşkünlüğü

Bu kıssada genel bir bakış açısı anlatılmaktadır; insanın teferruata düşkünlüğü... Dinin kolay, açık ve yalın haline rağmen bazı insanlar onu zorlaştırmaya, teferruata boğmaya, asıl önemli olan noktalarından çıkartmaya çalışırlar. Oysa Allah, hak dinin Hz. İbrahim (as)'ın dini gibi kolay olduğunu açıklar. Buzağı kıssasında da bu teferruat

isteğinin yanlışlığı vurgulanmaktadır. Teferruat isteğinin aslında insanları zora soktuğu ve onların Allah'ın isteklerinden uzaklaşmasına sebep olabileceği gösterilmektedir.

7- Hızır kıssası ve Allah Katından bir ilim

Bu kıssada bize olayların görünen yönü dışında başka bir gerçeğinin olabileceği anlatılmaktadır. Bu, Allah Katından verilen özel bir ilimdir. Bizim dış görünüşüyle kötü gibi gördüğümüz şeylerin aslında kötü olmayabileceği, aksine çok farklı bir görüntüsünün olabileceği örneklerle açıklanmaktadır.

Sonuçta inananlara örnek olarak kalan en önemli hikmetlerden biri de Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'ın imanları ve güzel ahlaklarıdır. Her ikisi de kendilerine kitap verilen İslam peygamberleridir. Hz. Musa (as)'ın mücadelesi belki de binlerce yıl önce olmuştur. Fakat gösterdiği davranışlar, söylediği sözler bizim için hala güzel birer örnektir. Allah onu Kendisi için seçmiş, onunla konuşmuş, sözlerini insanlara ulaştırması için bir elçi olarak göndermiştir. Her iki kutlu insandan da Allah Kuran'da şöyle bahseder:

Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık.
Musa'ya ve Harun'a selam olsun.
Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.
Şüphesiz ikisi, Bizim mü'min olan kullarımızdandılar.
(Saffat Suresi, 119-122)

Allah onlardan ve diğer elçilerinden razı olmuştur. Rabbimiz bize de elçilerinin yaşamlarını daha iyi kavramayı ve onlar gibi razı olunan kullardan kılınmayı nasip etsin.

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 300 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı. Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: *"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."*[1]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: *"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."*[2]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[3]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[4]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[5]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak

DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[6]

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı.[7]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[8]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[9]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[10]

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, **neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil?** Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.[11]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını

göstermiştir. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[12]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[13]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1) Australopithecus
2) Homo habilis
3) Homo erectus
4) Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[14]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir

evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder. [15]

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[16]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (günümüz insanı) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [17]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[18]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[19]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler. Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmak için çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde

gerçekleşir. Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?.. Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[20]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak

toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur.

Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip

kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı bir ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir.

Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[21]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın

dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Sen Yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

2- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196

3- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330.

4- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7

5- Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40

6- Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

7- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189

8- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.

9- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

10- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179

11- Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280

12- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

13- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

14- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389

15- J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992

16- Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

17- *Time*, Kasım 1996

18- S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30

19- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

20- Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.

21- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43

RESİMALTI:

13

İsrailoğulları'nın Mısır'a girişlerini sembolize eden bir Eski Mısır gravürü.

14

İsrailoğulları Mısır'da Firavun yönetimi tarafından köleleştirilmişler ve en ağır işlerde çalıştırılmışlardır.

16

İsrailoğulları'nın Mısır'da köleleştirilmesiyle ilgili bir Eski Mısır gravürü. Resimde ön planda Firavun ve yakınları, arka planda ise boyunlarından iplere bağlanmış İsrail soyundan köleler yer alıyor.

24

Eski Mısır haritası.

27

Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenlik içindedirler...
(Neml Suresi, 89)

32

Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denir).
(Neml Suresi, 90)

38

Firavun baskıcı ve zalim bir yönetime sahipti ve bununla da kendince gurur duyuyordu. Üstte Mısır Firavunu'nu muhaliflerinin kafasını parçalarken tasvir eden bir kabartma yer alıyor.

41

İsrailoğulları'nın Firavun'un emrinde köle olarak çalıştırılmasını gösteren bir Eski Mısır çizimi.

42

Firavun'u kendisine getirilen esirler hakkında hüküm verirken gösteren bir tasvir.

59

Firavun'un büyücüleri, Mısır toplumunun tüm dini törenlerini de yönetiyorlardı. Üstte, büyücüler bir mumyalama ayini sırasında tasvir ediliyor.

61

Firavun'un büyücüleri, astronomiden tıbba kadar her alanda söz sahibiydiler. Sahip oldukları bilgiyi, toplumu etkilemek ve böylece Firavun'un baskıcı yönetimine güç kazandırmak için kullanıyorlardı. Üstte, büyücüleri tüm dünyayı ayakta tutarken tasvir eden bir eski Mısır kabartması.

67

…İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. Işte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur.
(Şura Suresi, 22)

73

19. yüzyılda Mısır hiyeroglifleri çözülene dek "Haman" kavramı bilinmiyordu. Hiyeroglifler çözülünce, Haman'ın Firavun'un yakın bir yardımcısı ve "taş ocaklarının başı" olduğu anlaşıldı. (Üstte, Mısır'daki inşaat işçileri) Dikkat edilmesi gereken nokta, Kuran'da da, Haman'ın Firavun'un emrinde inşaatları yöneten bir kişi olarak anılmasıdır. Yani Kuran'da, o dönemde hiçbir insan tarafından bilinemeyecek bir bilgi verilmiştir.

71

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hala izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntıdı silinmiş)dir. (Hud Suresi, 100)

75

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür.
(İbrahim Suresi, 34)

75

Nil Nehri

77

Allah'ın Firavun ve kavmine takdir ettiği felaketlerden biri de "kıtlık"tı.
Üstte, açlık çeken Mısırlıları gösteren bir eski Mısır freski.

78

Firavun'un kavmine isabet eden felaketler, bazı Eski Mısır kaynaklarında da belirtilmektedir. Üstteki ünlü Ipuwer Papirüsü'nde (2. Bölüm, 5-6) aynen şöyle yazılıdır: "Felaketler tüm memleketi sarmıştı. Her yerde kan vardı..."

79

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık...
(Araf Suresi, 133)

82

Hz. Musa (as)'ın asasıyla denizi yarması, "On Emir" adlı filmde üstteki şekilde tasvir edilmiştir.

84

Firavun'un askerlerini bir geçit töreni sırasında gösteren Eski Mısır freski.

86

"Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet olman
için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız. Gerçekten
insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler."
(Yunus Suresi, 92)

87

Büyük resim Firavun II. Ramses'in mezarından çıkarılan mumyasına aittir. Tarihsel kaynakların çoğu bu Firavun'un, Hz. Musa (as) döneminde yaşayan ve Kuran'da bahsedilen Firavun olduğunu göstermektedir.

Peki Kuran'a göre boğularak ölen Firavun'un mumyası nasıl olup da bir mezarda bulunmuştur? Büyük bir ihtimalle, sular üstüne kapanıp boğulduktan sonra, Firavun'un cesedi kıyıya vurmuş ve Mısırlılar tarafından bulunarak önceden yapılmış olan mezarına

götürülmüştür. Üstteki resimde, Mısırlıların ölmüş firavunlarını bu şekilde mezarlarına taşımaları gösterilmektedir.

90

Karun, Hz. Musa (as)'ın kavminden olmasına rağmen Mısır'da Firavun yanında büyük bir mülk edinmiştir. Kuran'da, Karun'un hazinelerinin anahtarlarının taşınmasının bile zor olduğu belirtilmektedir.

Ancak Karun kendisine Allah'ın bir imtihanı olarak verilen tüm bu mülk karşısında şımarmış ve kibirlenmiştir. Bunun üzerine Allah ise Karun'un mülkünü helak ederek, ona özenip de dinden yüz çeviren cahiller ve sonradan gelecekler için bir ibret kılmıştır.

91

"Böylelikle kendi ihtişamlı süsü içinde
kavminin karşısına çıktı..."
(Kasas Suresi, 79)

"Sonunda onu da, konağını da
yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı
ona yardım edecek bir topluluğu olmadı...
(Kasas Suresi, 81)

96

İsrailoğulları, Mısır dinindeki sapkın inanışlardan etkilenmişlerdi. Hz. Musa (as) onlara gerçeği getirmesine rağmen, bu cahiliye kültürünü terk etmediler. Mısır dininde yer alan ve üstteki gravürde temsil edilen "buzağıya tapınma" sapkınlığı, İsrailoğulları'nı da imandan sonra inkara düşürecekti.

101

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin;
Allah bunlarla ancak onları dünya
hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr
içindeyken zorlukla çıkmasını ister.
Tevbe Suresi, 55)

109
Nil Nehri

112

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkar edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (Kehf Suresi, 56)

115
Charles Darwin

Türlerin Kökeni kitabı

116
Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller, salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine aittir. İlginç olan, birbirinden çok farklı olan bu türlerin hepsinin bir anda ortaya çıkmalarıdır. Bu yüzden jeolojik literatürde bu mucizevi olay, "Kambriyen Patlaması" olarak anılır.

117
Louis Pasteur

118
Alexander Oparin

119
Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

120
Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı

hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

122

Doğal seleksiyona göre, güçlü olan ve yaşadığı çevreye uyum sağlayabilen canlılar hayatta kalır, diğerleri ise yok olurlar. Evrimciler ise doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğini, yeni türler meydana getirdiğini öne sürerler. Oysa doğal seleksiyonun böyle bir sonucu yoktur ve bu iddiayı doğrulayan tek bir delil dahi bulunmamaktadır.

123

Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

124

Rastgele mutasyonlar insanlara ve diğer tüm canlılara her zaman zarar verirler. Resimde mutasyona uğradığı için iki başlı olarak doğmuş bir buzağı görülüyor.

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak onyıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda ise mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

126

Bitkilerin evrimi iddiasını doğrulayan tek bir fosil örneği dahi yokken, evrim geçirmediklerini ispatlayan yüz binlerce fosil vardır. Bu fosillerden biri de resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık ginkgo yaprağı fosilidir. Milyonlarca yıldır değişmeyen ginkgolar, evrimin büyük bir aldatmaca olduğunu göstermektedir.

127

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde üsttekine benzer hayali "ilkel" insanların resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

129

Evrimciler, fosiller üzerinde yaptıkları yorumları genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

132

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

134

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz.

135

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz tasarımlara sahip olduklarını görürüz.

137

Bütün hayatımızı beynimizin içinde yaşarız. Gördüğümüz insanlar, bindiğimiz araba, içinde çalıştığımız iş yeri, çevremizdeki herşey beynimizde oluşur. Gerçekte ise beynimizde, ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beyinde bulunabilecek tek şey elektrik sinyalleridir.

141

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.